

Foto - E. Gabranovs

“Caur sidraba birzi gāju”

Svētku gājienā. Trīs Baltijas valstu karogi apliecināja Latvijas, Lietuvas un Igaunijas vienotību. Arī dejotpriekā...

Edgars Gabranovs

Aizvadītajās brīvdienās pēc piecu gadu pārtraukuma Balvu novadā atgriezās starptautiskais tautu deju festivāls “Eima, eima”, kas pulcēja divpadsmit Balvu novada kolektīvus, kā arī vieskolektīvus no Igaunijas, Lietuvas, Jelgavas un Gulbenes.

Balvu domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, uzrunājot klātesošos lielkoncertā “Caur sidraba birzi gāju”, teica ‘paldies’ ikvienam festivāla dalībniekam, arī skatītājiem, uzsverot, ka ar šādiem pasākumiem, ar šādām ricībām mēs, Latvijas tauta, stiprinām savu zemi, dzenam dziļāk saknes savā zemē. Īpašu paldies festivālā saņēma ilggadējā režisore Ilga Oplučāne. Viņa “Vadugunij” atgādināja, ka strādāja 2., 3., 4. un 5. festivālā: “Pirmo festivālu režisēja Ina Priedīte un Ruta Cibule. Tas bija pēdējais pasākums, kas notika Balvu rajona ietvaros. Un tagad atkal esam vienotā novadā – vēstures aplis ir apgriezies.” I. Oplučāne dejotājiem novēlēja saglabāt dzīvesprieku, jo ar katru gadu tas, viņaprāt, paliek grūtāk. “Gribas arī jaunus deju kolektīvu vadītājus,” bijusi režisore piebilda.

Vairāku deju kolektīvu vadītājs Agris Veismanis ir pārliecināts, ka katrs festivāls “Eima, eima” bijis citādāks: “Katru reizi – citi kolektīvi, cits repertuārs. Cenšamies, lai būtu interesanti gan mums, gan skatītājiem. Kas pārsteidza? Forši bija igauņi, protams, arī “Diždancis”. Arī

mūsējiem bija interesantas dejas. Galvenais ir vēlēšanās dejot un ritma izjūta. Lai jauka, piedzīvojumiem bagāta vasara! Lai uzlīst un saulīte spīd, lai atkal uzlīst un atkal saulīte spīd.” Jelgavas valstspilsētas Kultūras tautas deju ansambļa “Diždancis” vadītāja Ieva Karele atzina, ka Balvu novadā ir ārkārtīgi atsaucīgi cilvēki, tostarp organizatori: “Mums bija ļoti brīnišķīga krustmāte Ingrida, kura palīdzēja ik uz soļa. Balvos bijām pirmo reizi un bijām pārsteigti par tik lielu sakoptību. Tātad ir domāts par sabiedrību. Tiesa, nevarējām saprast, vai lielle akmeņi Lāča dārzā atrodas kopš seniem laikiem. Lieliska ekskursija bija Viļakas katoļu baznīcā, kur jūsu jaukais priesteris ir ļoti iedvesmojoša personība. Mēs paspējām nopeldēties arī Viļakas ezerā. Šajā sezonā kolektīvs rādīja īpašu jeb citādu programmu. Vai to ieteiktu darīt arī Latgalē? Tas atkarīgs no kolektīva, vai gatavs izkāpt no komforta zonas. Tās ir pilnīgi citādas kustības. Iesaku mēģināt cita veida dejas.” Jauniešu deju kolektīva “Sih ja Viuh” vadītājs Andre Laine no Igaunijas, taujāts, kā jūtas Balvu novadā, atzina, ka, aptaujājot savus dejotājus, pārliecinājies, ka noskaņojums ir kolosāls: “Mēs cenšamies miksēt modernus deju soļus ar tradicionāliem. Vai to ieteiktu darīt arī Latvijā? Man ļoti patīk Latvijas deju kompozīcija un horeogrāfija.” Savukārt vidējās paaudzes deju kolektīva “Šeltinis” vadītāja Nida Sakalauskiene no Lietuvas neslēpa, ka mūspusē jutušies kā mājās: “Mums ne par ko nebija jādomā, jo par mums ļoti rūpējās. Mūsu dejas – maigas, jūsu – plastiskas, igauņiem – ar ekspresiju piepildītas. Bija tikai jādejo. Paldies!”

*Turpinājums 6. un 7. lpp.

Nākamajā
Vadugunī

● Spēkrati pierūcinās Balvus Saruna ar motokluba “Spieķi vējā” prezidentu Andi Grāvīti

● Draudzes mājai – 10! Svētki luterāņu draudzē

Tuvojas vēlēšanas

8. jūnijā notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kurās no Latvijas ievēlēsīm deviņus deputātus. Lai piedalītos vēlēšanās, vēlētajam vēlēšanu dienā jābūt vismaz 18 gadus vecam. Jāņem līdzi derīgs personu apliecināošs dokuments – pilsoņa pase vai personas apliecinājums (eID). Balsot var jebkurā vēlēšanu iecirknī Latvijā. Balsošanas iecirkņi būs atvērti nedēļu pirms vēlēšanām. Iepriekšējā balsošana, iepazīšanās ar Eiropas Parlamenta vēlēšanu kandidātu sarakstiem, kā arī iespēja aizpildīt iesniegumu par balsošanu atrašanās vietā Latvijas vēlēšanu iecirkņos notiks: 6. jūnijā no plkst. 16.00 – 20.00; 7. jūnijā no plkst. 13.00 – 18.00. Vēlēšanu dienā, 8. jūnijā, balsošanas iecirkņi būs atvērti no plkst. 8.00 – 20.00. Vēlēšanu iecirkņi būs atvērti arī 4. jūnijā no plkst. 9.00 – 12.00 un 5. jūnijā no plkst. 17.00 – 20.00 (šajās dienās nobalsot nevarēs, bet vēlēšanu iecirkņi būs iespēja iepazīties ar Eiropas

Īsziņas

Parlamenta vēlēšanu kandidātu sarakstiem gan drukātā, gan audio formātā cilvēkiem ar redzes traucējumiem, kā arī aizpildīt iesniegumu par balsošanu atrašanās vietā, ja veselības stāvokļa dēļ nav iespējams nobalsot iecirknī, vēlētais ir slimnieku aprūpētājs vai atrodas ieslodzījuma vietā).

Lauku labumu tirdziņš Balvos

8. jūnijā Balvos, laukumā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra, notiks tradicionālais lauku labumu tirdziņš, kurā varēs iegādāties dažādus lauku labumus, mājražotāju gardumus, stādus, sezonas dārzeņus un augļus, amatniecības izstrādājumus.

Vārds redaktoram

Edgars Gabranovs

Savādas pārdomas raisīja 30.maijā Balvu novada domes ārkārtas sēdē pieņemtais lēmums par Balvu novada pašvaldības trīs iestāžu vadītāju atbrīvošanu no amata. Nē, stāsts nav par vadītāju atbrīvošanu, jo tas nereti notiek un notiks. Izbrīnu rada fakts, ka darbinieki atbrīvoti ar nosacījumu. Proti, gadījumā, ja viņi nepiekrītis turpināt darba tiesiskās attiecības atbilstoši piedāvātajiem darba līguma grozījumiem, darba tiesiskās attiecības tiks izbeigtas 2024.gada 3.jūnijā. Un kas notiktu gadījumā, ja iestāžu vadītāji šo līgumu parakstītu, piemēram, 30.maija pēcpusdienā pēc ārkārtas domes sēdes vai nākamajā dienā? Visticamāk nāktos atcelt 30.maija sēdē pieņemto lēmumu. Jā, juridiski tika paskaidrots, ka tas nepieciešams, lai iekļautos termiņos. Nezinu, neesmu jurists, tomēr, raugoties no malas, situācija šķiet pavisam dīvaina. 2.maijā vadītāji saņēma uzteikumus par noslēgto darba līgumu izbeigšanu ar nosacījumu, ar kuru viņiem bija piedāvāti darba līguma grozījumi un arī paziņots, ka gadījumā, ja viņa nepiekrītis turpināt darba tiesiskās attiecības atbilstoši piedāvātajiem darba līguma grozījumiem, darba tiesiskās attiecības tiks izbeigtas. Tātad tamlīdzīgu lēmumu, kādu pieņēma 30.maijā, varēja pieņemt arī 3.maijā. Tas līdzinās mobingam. Kāds būtu jūsu emocionālais stāvoklis, uzzinot, ka esat atlaists no darba, bet varbūt vēl joprojām pieļāvat, ka sev netikamo vai neizdevīgo līgumu parakstīšu pēdējā brīdī? Nē, re, *uzmeta* pirms laika. Pat ja gribētu turpināt strādāt, pļauka ir saņemta.

Daloties ar subjektīvām pārdomām, atziņu, ka masu mediji diezgan regulāri politiķus kritizē par *uzpūstiem* kadriem, ierēdņu armiju utt. Tomēr samazināt algu par 20% šķiet par traku. Labāk atlaist n-to darbinieku skaitu, lai pārējie var turpināt darbu, saņemot pilnvērtīgu algu. Vai, piemēram, banka, kurai maksāju kredītu par savu vienīgo mājokli, ieklausīsies manā lūgumā maksājumu samazināt, jo ne manas vainas dēļ darba devējs samazina algu par 20%? Par kādu labu pārvaldību var runāt? Turklāt stāsts par glaunu pārvaldību nav tikai mūspusē. Piemēram, Jūrmalā pieņemts lēmums palielināt bērna piedzimšanas pabalstu līdz 1000 eiro un pabalstu senioriem veselības aprūpei – līdz 200 eiro. Malači! Tikai neviļus rodas jautājums, – vai Balvu novada bērni un pensionāri ir nevērtīgāki?

Mācību gads ir noslēdzies

Lai cerības pārtop par mērķiem

Foto - A.Kirsanovs

Skat pēdējo reizi. Ģimnāzijas 12. un 9.klašu skolēni ģimnāzijas pagalmā iesoļoja, skatot pirmklasnieku Elīzas un Markusa ieskandinātajam skolas zvanam.

Irēna Tušinska

Maija beigās noslēdzās mācību gads, kas 12.klašu audzēkņiem bijis pēdējais pirms iesoļošanas pieaugušu cilvēku dzīvē. Aizvadītajā piektdienā Pēdējais zvans izskanēja arī Balvu Valsts ģimnāzijas 9. un 12.klašu skolēniem. Jaukajā pasākumā ar nedaudz skumīgu pieskaņu viņi teica ardievas saviem skolasbiedriem, skolotājiem un tehniskajiem darbiniekiem.

Saulainajā piektdienas rītā, Balvu sākumskolas pirmklasniekiem Elīzai un Markusam iezvanot pēdējās skolas dienas zvanu, ģimnāzijas kolektīvs mācību iestādes pagalmā svinīgi sagaidīja dienas gaviļniekus – četrdesmit vienu ģimnāzijas 12.klašu un četrdesmit 9.klašu absolventus, kā arī viņu audzinātājus: Mudīti Stepanovu, Āritu Andrejevu, Ludmilu Uglovsku, Kirilu Loginu un Evu Zučiku-Kuzņecovu.

Atskatoties uz mācību gada laikā paveikto un sveicot topošos absolventus ar skolas gaitu noslēgumu, ģimnāzistus uzrunāja mācību iestādes direktore Kristīne Lele: "Aizvadīts vēl viens mācību gads, kas bijis pilns jaunu atklāsmju, izaicinājumu un piedzīvojumu. Mani dara lepnu jūsu ikdienas mācību sasniegumi, augstā motivācija mācīties un iesaistīties skolas dzīvē, izkoptie talanti un sasniegumi konkursos un olimpiādēs. Saku jums paldies par centību un neatlaidību, laužot ceļu zināšanu kalnā. Īpašs paldies vecākiem par atbalstu, skolotājiem – par nesavtīgo darbu, pacietību un prasmi iemācīt, tehniskajiem darbiniekiem – par tīru un sakoptu skolas vidi. Lai saulaina, piedzīvojumiem bagāta vasara!"

Pasākuma turpinājumā svinīgā karogu apmaiņas ceremonijā 'divpadsmitie' nodeva ģimnāzijas karogu saviem pēctečiem – 11.klases skolēniem, kuru uzdevums kā vecākaļiem būs turpmāk godam nest Balvu Valsts ģimnāzijas vārdu. Savukārt 'vienpadsmitie' pasniedza topošajiem absolventiem Latvijas valsts karogu, vēlot ar saviem turpmākajiem sasniegumiem nest tālāk – Latvijā un pasaulē – Balvu Valsts ģimnāzijas vērtības – cieņu, mērķtiecību, atbildību un spēju sadarboties.

Pasākuma laikā skolas kolektīvs teica paldies vārdus skolēnu

pašpārvaldes prezidentei – 12.klases audzēknei Laurai Jeromānei, kura sniegusi nenovērtējamu ieguldījumu ģimnāzistu ikdienas pilnveidošanā. "Esmu jums ļoti pateicīga, ka divus gadus vieta, kur man no skaistuma iesāpējās sirds, bija skolēnu pašpārvalde, kur visi tecējām kā čaklas bitītes, lai uzlabotu skolas dzīvi, padarot to aizraujošāku un neparastāku. Īpašu paldies saku savai pašpārvaldes komandai un pašpārvaldes "māmiņai" Dainai Mediniecei par sniegto atbalstu, kā arī skolas vadībai, skolotājiem, kuri bija klāt gan grūtos, gan prieka brīžos. Saku paldies tehniskajiem darbiniekiem par sadarbību divu gadu garumā. Īpašs sveiciens 12.klašu skolēniem un audzinātājiem, jo likāt noticēt saviem spēkiem un vienmēr mani atbalstījāt. Novēlu, lai Balvu Valsts ģimnāzija ir tā skola, kurā jaunieši atgriezoties varētu teikt, ka šis bija un ir mūsu otrās mājas!" vēlēja L.Jeromāne.

Pasākuma dalībnieki ar aplausiem sagaidīja jaunievēlēto skolēnu pašpārvaldes prezidenti Nadīnu Līvu Loginu, kura nodeva svinīgo pašpārvaldes prezidentes zvērestu. Savukārt direktore vietniece audzināšanas darbā D.Mediniece jaunajai skolēnu pašpārvaldes vadītājai vēlēja, lai priekšvēlēšanu programmā minētās idejas pārtop par mērķiem un tie īstenojas!

Jaukas uzrunas topošajiem absolventiem bija sagatavojuši jaunāki skolasbiedri. 7.klases audzēkņi kopā ar skolotāju Aiju Dvinsku viņiem veltīja Leontīnes Apšēniece dzejas kompozīciju, aicinot atgriezties bērnības pļāvās. Laba vēlējumus nu jau bijušajiem skolasbiedriem teica arī 11.klašu skolēni. Savukārt Katrīna Zelča un Guntra Gibala viņiem dāvāja dziesmu "Mums pieder tik daudz". Pasniedzot skaistus ziedu grozus, siltus paldies vārdus pedagogiem, tehniskajiem darbiniekiem un skolasbiedriem teica 12. un 9.klašu absolventi.

Pēc svinīgajām uzrunām, dodoties caur aplausu aleju, 12.klašu skolēni turpināja brīnišķīgo ģimnāzijas tradīciju, pie skolas iestādēt vairākus rožu stādus. Noslēgumā visi devās uz pēdējo šī mācību gada klases stundu, kurā visi kopā atskatījās uz aizvadītajā mācību gadā sasniegto, kā arī, baudot svētķu kliņģeri, dalījās atmiņās par jaukākiem skolas gadu notikumiem.

Foto - A.Kirsanovs

Atvadās. Skolēnu pašpārvaldes dalībnieki un viņu "māmiņa" Daina Mediniece sirsniņīgi atvadījās no iepriekšējās pašpārvaldes prezidentes L.Jeromānes, kuru skolēni bija ļoti iemīļojuši par viņas pašai dziedību, enerģiju un optimismu.

Foto - A.Kirsanovs

Stāda atmiņu rozes. Viena no skaistākajām ģimnāzijas topošo absolventu tradīcijām ir rožu stādīšana pie savas skolas.

Nodod stafeti. Karogu ceremonijā 12.klases skolēni svinīgi pasniedza ģimnāzijas karogu saviem pēctečiem – 11. klases audzēkņiem.

Foto - A.Kirsanovs

Kā vērtējat kārtējās domstarpības starp pedagogiem un Izglītības ministriju?

Viedokļi

Virziens viens, bet ainavu redz atšķirīgu

LIGITA BUKOVSKA-POLE, LIZDA Balvu novada arodorganizācijas priekšsēdētāja

Kā vērtēju kārtējās domstarpības starp pedagogiem un Izglītības ministriju? Sarūgtina tas, ka Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) neieklausās pedagogos un nesadzird pedagogu vajadzības saistībā ar pedagogu darba slodžu turpmāko balansēšanu. Šķiet, ka skatāmies vienā virzienā, bet diemžēl redzam atšķirīgu ainavu. Iespējams, tāpēc ka IZM strādā cilvēki, kuriem reāli nav nekāda sakara ar skolu, kuri nav strādājuši izglītības iestādēs un nav izbaudījuši *uz savas ādas*, kā ir būt skolotājam ikdienā. Apbēdina fakts, ka teiciens 'vīrs un vārds' mūsu IZM ierēdņiem ir svešs un nozīmē pilnīgi NEKO. Dotie solījumi paliek tikai kā izteikti tukši vārdi, kas izkūp gaisā. Vēl jo vairāk – IZM piedāvā kārtējo reformu, kas situāciju ar pārslodzi un izdegšanu tikai pasliktinās. Klusēt? Māt ar galvu vai teikt paldies IZM, ka kārtējo reizi mūs *uzmet*? Nē, tādēļ, pateicoties LIZDA, kas iestājas par pedagogiem, skaļi tiek pausts viedoklis un atgādināts par vienošanos – ieviest pedagogiem labvēlīgākus darba slodzes veidošanas principus.

Piketa mērķis bija panākt, lai tiktu turpināts darbs pie pedagogu darba slodzes balansēšanas visām pedagogu grupām. Tas nozīmē,

ka pedagogiem samazinātu kontaktstundu skaitu, paredzot vairāk laika citiem pienākumiem. Pateicoties piketam un LIZDA padomes pārstāvju, biroja kolēģu drosmei, notika sarunas ar IZM, Ministru prezidentes deleģēto pārstāvi. Galvenais, ko panācām piketā, ir tas, ka no 2025.gada 1.septembra netiks palielināts mācību stundu skaits no 26 kontaktstundām uz 30, ja darba slodze nedēļā ir 40 stundas. Patīkami, ka IZM iecere palielināt maksimālo mācību stundu skaitu uz 30 kontaktstundām ir apturēta. Tas ir, ja skolotājs strādā 40 stundas, tad viņa maksimālā slodze ir 26 mācību stundas. Vienojoties ar izglītības iestādes vadītāju un dodot savu piekrišanu, pedagogs var piekrist ņemt lielāku mācību stundu skaitu. Piketā tika arī panākts nesamazināt kopējo laiku citiem pienākumiem, starpbrīži tiks iekļauti darba laikā, citos pienākumos. Kopā ar sadarbības partneriem tika panākts, ka no 2024.gada 1.septembra darba slodze tiks balansēta sporta treneriem, profesionālās ievirzes un interešu izglītības pedagogiem, jo iepriekš netika piešķirts atbilstošs finansējums, lai to izdarītu.

Diemžēl visu to, ko vēlējamies panākt, mums neizdevās, respektīvi, slodžu balansēšanu visām pedagogu grupām. 2023.gada 1.septembrī tika uzsākta slodžu balansēšana, kas bija jāturpina arī no 2024.gada 1.septembra, bet IZM atsakās to darīt. Neskatoties uz LIZDA un citu organizāciju pētījumiem, ne uz pedagogu viedokli par to, ka skolotājs ir *izdedzies*, pārstrādājies un ka ir nepieciešama slodžu balansēšana. Nepanācām papildus finansējumu, jo ministrija nekādā veidā nepiekāpās, argumentējot, ka turpmākās slodzes nav jābalansē, jo šobrīd jau viss sabalansēts optimālā līmenī. Kā arī fiskālā disciplīna... Finanšu ministra Ašeradena izteikumi par to, ka valstij šobrīd nav tādu līdzekļu, lai turpinātu skolotājiem balansēt slodzi.

Daudzi jautā, vai ir normāli, ka pedagogiem jāiziet ielās, lai kaut ko nolemtu? Protams, nē. Salīdzinot ar citām valstīm, latviešu tauta ir samērā miermīlīga, pacietīga, samierināta ar notiekošo un savu neapmierinātību lielākoties izsaka tikai vārdos, tādēļ iziešana ielās nepavisam mums nav raksturīga. Bet, ja pacietības mērs ir pilns, jo IZM ierēdņi šķiet

no citas planētas un nesadzird pedagogus, nesaredz reālo situāciju izglītības iestādēs, tad jāspēr drastiskāks solis un jāatgādina, ka vienošanās un solījumi ir jāpilda. Precīzus vārdus par šo situāciju ir izteicis Latvijas prezidents Edgars Rinkēvičs, uzsverot, ka cilvēkiem ir tiesības protestēt un iestāties par savām tiesībām. Skeptiski noskaņotiem cilvēkiem un tiem, kuri izsaka negatīvas piezīmes par pedagogu aktivitātēm, varētu teikt, ja katras nozares darbiniekiem būtu tāda arodbiedrība kā LIZDA, kas pārstāv, aizstāv un iestājas par izglītības iestāžu darbinieku tiesībām un interesēm, tad arī citās nozarēs būtu progress.

Arī pedagogi ir noguruši no ciņas par savām tiesībām. No vienas puses – nogurums, neticība IZM un valdībai, reizēm arī izmisums un neziņa par turpmāko. Bet no otras – prieks, ka mācību gads ir beidzies un priekšā ir vasara, kad varēs atgūt spēkus un piepildīties pozitīvām emocijām. Taču, neskatoties uz to, komunikācija ar valdību notiek. Komunicējam, bet tur ir līdzīgi kā ar IZM – nav patiesas izpratnes un lielas vēlmes no viņu puses sadzirdēt, saklausīt pedagogu vajadzības un rast kopējo risinājumu. Šobrīd varētu teikt, ka valdība ir nostājusies tādā pozīcijā, ka izglītības nozarē finansējums ir pilnīgi pietiekams un ka papildus finansējums nav jāpiešķir, kamēr tiks ieviests jauns finansēšanas modelis. Nauda seko skolas programmai. Ja runājam par Ministru prezidentes Siliņas izteikumiem piketā, tad, manuprāt, ar savu runu viņa ir pierādījusi, ka ne vienmēr diploms kabatā un ieņemamais amats norāda uz viedu cilvēku, kurš ir spējīgs cieņpilni komunicēt un reaģēt adekvāti stresa situācijās.

Kā vispār mūsdienās ir būt par skolotāju? Mūsdienu skolotāju es raksturotu kā "supercilvēku", jo ikdienā bez mācību procesa ir jāietiek galā ar dažādām nereālām situācijām. Skolotājs nav tikai cilvēks, kurš māca, vada mācību procesu, motivē un iedvesmo, bet ietver sevī arī citas profesijas. Pedagogs ir psihologs, sociālais darbinieks, medmāsa un arī policists. Skolotāji vienmēr ir kustībā un par rutīnu var neuztraukties, jo tā šajā profesijā ir sveša lieta. Ik diena, kuru skolotājs pavada skolā, ir citādāka – gaidāmie noti-

kumi un dienas gaita ir neprognozējama, gluži tāpat kā ikviens skolēns. Dzīve un apstākļi visapkārt attīstās strauji, līdz ar tiem mainās arī bērni un jaunieši, tādēļ skolotājam jābūt tam, kurš mainās līdzī – ir jābūt elastīgam, atvērtam jauninājumiem un ar stabilu nervu sistēmu. Vienīgā lieta, kas mani personīgi kaitina, ir tas, ka sabiedrībā tiek uzsvērts, ka skolotāju profesija ir misija. Tas nozīmē, ka pāri visam ir mīlestība pret bērniem, pret to, ko tu dari, reizēm pat liekot skolas vajadzības augstāk par personiskajām. Pret šo esmu skeptiska, jo par misijas darbu ir jābūt arī adekvātam atalgojumam, nevis situācijai, kad skolotājam ir jāiegulda savi līdzekļi, lai varētu notikt kompetencēs balstīts mācību process.

Esot skolotājam, mūsdienās jāreķinās ar skolēnu visatļautību skolā. Visās skolās ir noteikumi, par kuriem skolēni ir informēti, bet diemžēl noteikumi nestrādā, jo ne visi gatavi tos ievērot. Apziņa, ka noteikumi nav jāievēro, visticamāk, nāk no mājām. Tas izteiktais ciņas trūkums pret pedagogu, kas ir daļa bērnu, lai kā vecākiem nepatīktu to dzirdēt, arī radies ģimenē. Ja pieaugušais nav bijis respektējams mājās, nebūs respekta arī skolā.

Ja kādreiz skolēni redzēja skolotāju kā autoritāti, pašlaik tā ir pamatīgi kritusies, jo bērni, it īpaši mājās, klausās vecāku teikto par skolu, kas pašam bērnam nerada cieņu pret pedagogu, jo tās arī nav vecākiem. Jārēķinās arī ar sabiedrības divkosīgo attieksmi pret mācību procesu skolā. Nereti ir vecāki, kuri kritizē visu skolā notiekošo, traucē pedagogu darbu, apšaubot to kompetenci. Pozitīvi, ja vecāki iesaistās, kad pedagogs uz to mudina, bet apbēdina, ja vecāks nāk uz skolu ar domu pamācīt skolotāju strādāt un pakritizēt skolotāju kā personību.

Vēl viens fakts, ar ko jāreķinās, ir skolotāja profesijas prestižs. Manuprāt, to var palielināt ne tikai ar konkurētspējīgu atalgojumu, bet arī ar iespēju skolotājam doties izdienas pensijā, lai ne tikai uzlabotu izglītības kvalitāti, piesaistot jaunus pedagogus, bet arī sniegtu šādā veidā novērtējumu pedagogam, kurš jau vairākus gadu desmitus strādājis ikdienā, saskaroties ar dažādām stresa situācijām.

Nereti sabiedrībā tiek pausts viedoklis, ka skolotājiem jau nu gan nav par ko gausties – algas labas, divus mēnešus garš atvaļinājums, turklāt vasarā, darba apstākļi labi un vēl citi *labumi*. Ja jau tik labi, tad diezin kāpēc šo profesiju jaunieši neizvēlas? Manuprāt, tieši neadekvātās prasības skolotājam no izglītības politikas veidotājiem valstī, kā arī skolēnu un viņu vecāku aizvien pieaugošās prasības skolotājam ir novedušas pie tā, ka šī profesija nav iecienīta skolu absolventu vidū. Varbūt, ja skolotāja alga būtu divreiz lielāka nekā tam ierēdnim, kurš mēnešiem un gadiem ilgi gudro, kā ieviest jauno mācību saturu, jauno skolēnu mācību sasniegumu vērtēšanas sistēmu, kā *izdevīgi* sabalansēt pedagogu slodzi un citus jauninājumus, iespējams, būtu arī motivācija jaunajiem cilvēkiem izvēlēties bezgala grūto, bet skaisto skolotāja profesiju. Taču, ja par savām tiesībām skolotājam ar plakātu rokās jāiziet piketā, streikā vai kādā citā protesta akcijā, tas ir apkaunojums, pazemojums, necieņa pret profesiju, bez kuras iztikt nevar neviens. Varas mainās, taisnība katram sava, bet patiesība viena – kāds skolotājs, tādi skolēni, tāda sabiedrība.

Viedokļus uzklusēja S.Karavoičika

Kam vara, tam taisnība

INARA ŅIKUĻINA, pensionētā skolotāja

Ne streiku, ne protesta akciju piekritēja ne esmu. Kāda nozīme streikot, ja notiks viss tā, kā valdošie lems? Kam vara, tam taisnība – pie tā Latvijas sabiedrība jau ir pieradināta.

Pēdējā laikā aizvien vairāk redzam, ka pat ļoti augsta ranga amatpersonas, demonstrējot savu pārkūpumu, nekautrējas ciniski izturēties pret tiem, kuri meklē taisnību: "Lai suņi rej, karavāna tik un tā ies uz priekšu!" Man nav pieņemamas arī skolotāju protesta akcijas, kur, ja ne tieši, tad pastarpināti tiek iesaistīti arī bērni. Streiku piesaukšana pedagogu vidē jau kļūst smieklīga. Skolotājs tiek nostādīts kā ķilnieks.

Ja amatpersonas nevar vienoties, neprot atrast saprātīgu kompromisu, tad jāatstāj amati un jādod vieta tiem, kuri spēs vienoties. Tas sakāms arī par IZM vadības un pedagogu arodbiedrības ķīvēšanu. Cik ilgi jautājumu par pedagogu darba slodzes sabalansēšanu var vērtēt kā tādu karstu kartupeli? Jau pirms gada notikušajā streikā it kā tika panākta vienošanās gan par skolotāju darba algas paaugstināšanas grafiku, kas, cik saprotu, arī tiek pildīts, gan iezīmēts darba slodžu sabalansēšanas modelis. Gada laikā viss atkal tiek sagriezts ar kājām gaisā. Tiek mainīta darba likme no 36 uz 40 stundām, izmainīta proporcija starp kontaktstundām un pārējo

atmaksāto pienākumu veikšanu uz 50:50, kaut kādi mistiski pārreķini tiek piedāvāti starp akadēmiskajām un astronomiskajām stundām. Citiem vārdiem sakot, jo sarežģītāk, jo iespaidīgāk!

Tas, ka skolotāji savā profesijā *izdeg*, nav jaunums. Patiešām, ņemot vērā prasības, kādas tiek uzstādītas priekšmeta skolotājam, audzinātājam, atbalsta personālam, nav jābrīnās, ka viņi, īpaši jaunāka gadagājuma speciālisti, lūko pēc pateicīgāka darba un skolu atstāj. Lai arī atalgojums pakāpeniski tiek palielināts, mazajās lauku skolās tas būtiski atšķiras. Var tikai apbrīnot lauku skolu direktorus par radošumu, ar kādu viņi meklē ceļus, lai saglabātu gan skolu, gan skolotājus! Tiek plānots, ka turpmāk nauda sekos nevis skolēnam, bet programmām skolā. Skaidrs, ka ar salīdzinoši nelielu skolēnu skaitu skolā vairākas programmas realizēt nebūs iespējams. Scenārijs viens – mazo skolu likvidācija! IZM uzsver pašvaldību lomas palielināšanu skolu tīkla optimizēšanā, taču ko var palīdzēt pašvaldība, kura pati balansē uz bankrota robežas?

Īsumā

Pārsegs pasargā no odiem

Sociālo tīklu vietnes "Facebook" grupā "Latvijas zilā govī" ir ievietota fotogrāfija ar Latvijas zilās (LZ) šķirnes govī, kas aplāta ar pārklāju. Lai pārliecinātos, ka govij, tā teikt, mētelis uzvilks, lai pasargātu no odiem, sazinājāties ar fotogrāfijas autori Daci, kura dzīvo Tērvetes pusē. Sarunā viņa atzina, ka pārklāju tiešām uzlikusi govij, lai vismaz kaut kā mazinātu odu uzbrukumu mājlopiem: "Šogad neprātīgi daudz odu. Vakarpusē, kad odu sarodas vēl vairāk, uzsedzu gotiņai telts materiāla pārsegu. Labāk, protams, būtu kāds gultas pārsegs, kas ir pēc iespējas no dabīgāka materiāla un bieza auduma, lai odi nespēj tikt klāt mājdzīvniekam. Ieteiktu lauksaimniekiem pie pārsega piešūt klipšus vai iestrādāt kādu citu aizdari, lai asinsūcēji netiek arī pie govju vēdera. Kaut kā jau ar odiem jācinās." Dace arī atklāja, ka tādu pretodu līdzekli, kas būtu efektīvs, nav izdevies atrast, kā arī piebilda, ka govju mierīgi jāva uzlikt pārsegu, jo, iespējams, saprata, ka viņai cenšas palīdzēt.

Aicina piedalīties fotokursā

Latvijas Biškopības biedrība (LBB) aicina piedalīties fotokursā "Noķer bišu spietu". Fotogrāfijas, kurās fiksēts bišu spiets, gaidīs līdz jūnija beigām. Fotokursam iesniegtos darbus vērtēs un laureātus noteiks konkursa žūrija. Konkursa darbu vērtēšanā noteikti trīs kritēriji: fotogrāfiju mākslinieciskā oriģinalitāte; tehniskā izpildījuma kvalitāte; fotogrāfa individuālais redzējums. Viens dalībnieks drīkst iesūtīt līdz 3 dažādām fotogrāfijām, pievienojot autora vārdu, uzvārdu, tālruni un numuru un fotogrāfijas nosaukumu. Fotogrāfijas jāiesūta elektroniski e-pastā: strops@strops.lv, ar norādi "Noķer bišu spietu". Iesūtītos darbus publicēs sociālo tīklu Latvijas Biškopības biedrības profilos, konkursa laureātiem būs balvas. Sīkāk par fotokursu var uzzināt LBB mājaslapā ("strops.lv").

Aicina saudzēt dzīvniekus

Laukos drīz sāksies intensīva zālāju pļaušana un lopbarības sagatavošana, tāpēc Zemkopības ministrija aicina atcerēties par zālājos mītošajām daudzām savvaļas dzīvnieku sugām, kas, sākot jau no maija vidus, ir visvairāk pakļautas riskam iekļūt pļaušanas mehānismos.

Visapdraudētākie ir stirnu mazuli, kuri dzimst maija beigās un jūnija sākumā. Apdraudēti ir arī zaķi, uz zemes ligzdojoši putni – griezes u.c., kā arī abinieki, rūpuļi un citi sīkie zīdītāji. Tā kā dzirdot troksni vai sajūtot draudus, pieaugušie dzīvnieki un to mazuli nereti cenšas netālu paslēpties, garajā zilē plāvēja operatoros tos var savlaikus nepamanīt.

Lai pasargātu dzīvnieku un putnu mazulus no iekļūšanas pļaujmašīnās, būtiski atcerēties pareizas pļaušanas paņēmienus – no lauka vidus uz malām vai no vienas lauka malas uz otru (virzienā uz mežu). Tas stirnu mazuliem un citiem dzīvniekiem dos vairāk laika paglābties no pļaušanas tehnikas.

Ogas audzē bioloģiski

Zemenes jau gatavojas

Jūnija saulainajās dienās mūspuses dārzos pamazām sārtojas ilgi gaidītās un vitamīniem bagātās ogas – zemenes.

Baltinavas pagasta Dupurovas ciemā, Obeļovas ezera krastā, zemenes audzē jauna ģimene – INETA un MODRIS kopā ar diviem dēliem. Ogas kopš 2019.gada ir bioloģiski sertificētas. "Izvēlējamies saimniekot laukos. Audzējam gan agrās, gan vēlās zemeņu šķirnes viena hektāra platībā – 'Allegro', 'Asia', 'Sonata', 'Polka', 'Fenella', 'Malwina'. Bioloģiskā saimniekošana ir diezgan sarežģīta, jo ražu ietekmē kaitēkļi un slimības, cīņa ar tiem ir smaga. Šajā pavasarī gaidāmo ražu slikti ietekmēja lielā salna, nosaldējot pirmos ziedus un pumpurus, kam sekoja karstums un sausums. Domājam, ka šī sezona būs īsāka nekā parasti. Apsegtajās zemeņu gredās jau sāk gatavoties pirmās ogas, pagaidām zemeņu pietiek vien pašu ģimenes galdam," stāsta Ineta. Zemenes viņu mājās labāk garšo svaigā veidā, arī ziemai blenderē svaigas ogas, vāra ievārijumu un gatavo kompotu.

Agrā šķirne. 'Allegro' šķirnes ogas jau pamazām sārtojas, drīz šīs un citu šķirņu zemenes varēs iepriecināt ne tikai pašus saimniekus, bet arī citus interesentus, kuriem garšo veselīgās un bioloģiski audzētās sārtaidzes. Darbs pie zemenēm sākas agri pavasarī un beidzas vēl rudenī pēc stīgu nogriešanas. Saimniecībā strādā visa ģimene, darbos iesaistot arī bērnus.

Foto - no personīgā arhīva

Cīnās ar kaitēkļiem

Apdraud kartupeļu ražu

Vairums lauksaimnieku, kuri audzē kartupeļus, jau uz kartupeļu lakstiem pamanījuši kaitēkļus – kolorado vaboles.

Apmeklējot vienu no dārzkopības veikalos Balvos, pārdevēja neslēpj: "Šogad laukos kolorado vaboju ir liela jūra. Vairākas dienas pircēji to vien prasa, kā līdzekli pret šiem kaitēkļiem." Sociālo tīklu vietnē "Facebook" ZANE CIRCENE no Šķilbēnu pagasta atklāj: "Šodien, apejot kāpostu vāgu, pamanīju kolorado vaboli uz kartupeļu laksta, nobrīnījos un nodomāju: ātri pāriešu savas vadiņas, un būs gatavs, bet te tev nu bija – gandrīz divas stundas dārzā, un litra spainītis puspilns ar vabolēm. Viņas ir visur un pat oliņas jau piedējušas. Ar šo varu jums silti ieteikt apstaigāt savas kartupeļu vadiņas, ja laksti ir izlīduši, aplūkot, jo pat uz mazākā laksta, kas ir 1,5cm liels, vaboles var atrast." Tautjāta, vai lietot kādu ķīmiju, Zane atteic, ka viņu saimniecībā nav daudz kartupeļu, tāpēc turpinās lasīt vaboles ar rokām.

GUNTA UPĪTE no Briezuciema pagasta stāsta, ka kolorado vaboju apkarošanā izmanto arī netradicionālās metodes: "Esam jaukuši sinepju pulveri kopā ar etiķi, taču nekāda rezultāta. Efektīvi ir tikai insekticīdi, kurus nevar lietot bioloģiskajās saimniecībās. Īsti nepalīdz arī lauku maiņa, jo kartupeļus vienā laukā var stādīt reizi trijos gados. Kolorado vabole pārlido no viena lauka uz otru. Šogad vaboles redzējām pat siena plāvā. Vēl kartupeļi nav iestādīti un izlīduši, bet laukā jau sēž vaboles. Esam novērojuši, ka vabolēm labāk garšo pārtikas kartupeļu lapas. Pagājušajā pavasarī iegādājāmies un iestādījām šķirni 'Solist', kuru ātri noēda *pa tiro*, palika tikai kāti. Blakus auga 'Laura' un 'Belarosa', tos ēda mazāk, bet cietes kartupeļus – vēl krietni mazāk. Kā sāk kartupeļi ziedēt, tā vabolēm laikam vairs tik labi negaršo lapas. Viens zemnieks stāstīja, ka ar vagošanu cenšas nokratīt vaboles." Gunta secina, ka šogad laikam būs īpaši labvēlīgs gads kolorado vabolēm.

Balveniete ILGA MELNE, runājot par kartupeļu lapgraužiem, atklāj: "Vaboles dārzā jau pamanīju. Sākumā mēs tās nolasām, bet vēlāk, kad parādījušies rijīgie kāpuri, indējam. Ir iegādāta laba inde no lauku kooperatīva, kuru nevar nopirkt veikalā, pietiek reizi uzšpricēt, un tupeņi ir glābti!"

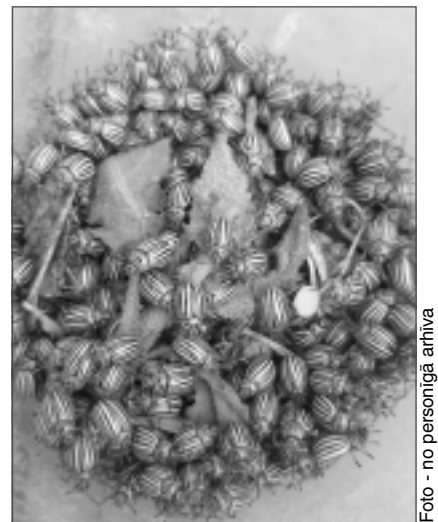
Savukārt AINA KORĶLA no Krišjāņu pagasta ciņā ar kaitēkļiem izvēlējusies pavisam citu metodi: "Tieši tāpēc, ka man ciņa ar šīm supervabolēm vienmēr ir nesekmīga, šogad izlēmu kartupeļus neaudzēt."

AGRITA PROLE no Bērziņu pagasta dalās savā pieredzē: "Mūsu vienīgā metode ir nolasīt, turklāt darīt to regulāri līdz

Kolorado vabole. Dārzos, kur vēl tikko dīgst kartupeļi, lapgrauzis jau klāt. Katrs dārzu audzētājs cīnās ar kaitēkļiem, kā māc: citi izmanto skuju vai nātru

ekstraktu, citi lasa ar rokām, citi gatavo sodas un etiķa šķīdumu, lej uz lapām *Coca-cola* vai miglo ar kādu no insekticīdiem.

Kartupeļu kaitnieki. Vaboles pārziemo augsnē, parasti 30–35 centimetrus dziļi, nereti pat metra dziļumā. Izlido tās parasti maijā vai jūnijā un tad naski dēj olas lapu apakšpusē.

kartupeļu ziedēšanai. Šogad pirmo kolorado vaboli nospiedu siltumnīcā, kad vēl kartupeļi nebija iestādīti."

IEVA KOŠKINA no Rugāju pagasta atklāj, ka šogad vēl lapgrauži nav redzēti, bet pagājušajā gadā tos lasījuši spainītī katru dienu: "Nekad neesam lietojuši ķīmiju. Mēģinām pēc iespējas mainīt stādīšanas vietu. Agrāk, šķiet, tas strādāja – vaboļu jaunā vietā bija minimāli vai nebija nemaz. Ar katru gadu viņu paliek vairāk..."

Lappusi sagatavoja A.Socka

Balvu novada pašvaldībā izmaiņas deputātu sastāvā

Paziņo par deputāta mandāta nolikšanu

Sanita Karavoičika

29.maijā ALDIS BUKŠS Balvu novada domes priekšsēdētājam Sergejam Maksimovam iesniedza iesniegumu par deputāta mandāta nolikšanu. Viņa vietā stāsies un deputāta pienākumus turpinās pildīt partijas biedrs Jānis Auziņš no Kubuliem.

Kas kļuva ar iemeslu nolikt deputāta mandātu tieši šobrīd?

– Mana sirds joprojām pieder Balvu novadam un “JKP Jaunajai konservatīvajai partijai”. Šobrīd tomēr lielu daļu laika pavadu Rīgā, kur ir mana ģimene, darbs un mācības augstskolā, kuru nākamgad vēlos absolvēt. Mana vecākā meita 1.septembrī sāks mācīties 1.klasē, un loģistika manā ģimenē, kas jau līdz šim nav bijusi vienkārša, kļūst vēl sarežģītāka. Apziņos, ka domes darbam tuvākā gada laikā nevarēšu veltīt pietiekami daudz laika, lai būtu pats ar sevi apmierināts. It sevišķi apstākļos, kad rūpīgi jāseko līdzi Balvu novada vadības bieži vien savdabīgajiem lēmumiem. Uzskatu, ka pie šiem apstākļiem manā vietā daudz labāk darboties un pildīt deputāta pienākumus varēs Jānis Auziņš, kurš ir ne tikai godprātīgs, zinošs, pieredzējis cilvēks un uzņēmējs, bet arī ikdienā dzīvo Balvu novadā. Līdz ar to varēs ātrāk un labāk reaģēt uz notikumiem.

Lēmums tika pieņemts spontāni jeb tas tika pārdomāts un izsvērts?

– Varu pavisam droši pateikt, ka šis lēmums tika daudzas reizes pārdomāts un apdomāts, bet uzskatu, ka pašreizējā situācijā tā ir pareizākā rīcība. Jā, pārdomas par aiziešanu man bija jau 2023.gada sākumā, kad beidzu darbu Tieslietu ministrijā. Toreiz bija izvēle – saņemt bezdarbnieka pabalstu vai turpināt darboties kā domes deputātam, jo, saskaņā ar likumu, abus apvienot nevar. Izvēlējos turpināt darboties deputāta amatā, neskatoties uz to, ka, būdams bezdarbnieks, astoņu mēnešu laikā saņemtu 4-5 reizes vairāk nekā gada laikā saņemu Balvu novada domē. Izvēlējos palikt deputāta amatā, jo nekandidēju pašlabuma dēļ, bet gan tāpēc, ka redzēju veidus, kā palīdzēt novadam attīstīties. Taču es nenācu uz novada domi, lai, vienkārši klusējot, cilātu roku. Mans mērķis bija censties realizēt savas idejas. Jau no paša sākuma tas nebija vienkārši, jo no sava saraksta biju viens deputāts, bet šobrīd, kad ir pavisam skaidrs, ka iebilstu veidam, kā novada domes vadība darbojas, tas ir gandrīz neiespējami. To pierāda daudzi balsojumi, kad tieku ignorēts. Kā, piemēram, dome neieklausījās manā aicinājumā šobrīd nesteigties ar jauna aizņēmuma ņemšanu Baltinavas tiesas nama atjaunošanas projektam 700 tūkstošu eiro apmērā (projekta apstiprināšanas gadījumā vairāk nekā 300 tūkstoši eiro būtu jāsedz no pašvaldības nodokļu maksātāju naudas). Toties atrast naudu gājēju ietves izbūvei pie Baltinavas vidusskolas, kaut vai bīstamākajā posmā, nevar. Vai, piemēram, pagājušajā domes sēdē 23.maijā, kad deputāti neatbalstīja manu priekšlikumu par to, ka domes priekšsēdētājam līdz 1. augustam būtu domes sēdē jāsniedz skaidrojums par pamatojumu Balvu novada pašvaldības tēriņiem 2022. un 2023.gadā, īstenojot iepirkumus Balvu pilsētas stadiona futbola laukuma pārbūvei, tai skaitā –

projekta izstrādi.

Vai nebaudāties, ka lēmums nolikt deputāta mandātu var tikt traktēts kā bēgšana no grimstoša kuģa?

– Jebkurā gadījumā nelabvēļi kaut ko mēļos neatkarīgi no tā, kādu lēmumu būtu pieņēmis. Tāpat, kā tas bija, kad pieņemu lēmumu par kandidēšanu pašvaldības vēlēšanās, vai tad, kad gada sākumā aicināju domes priekšsēdētāju uzņemties atbildību un atkāpties no novada domes priekšsēdētāja amata. Diemžēl ar šādām valodām jāreķinās, ja iestāties par kaut ko, kam tici. Tas nav patīkami, bet pie tā esmu pieradis, var teikt, jau kopš bērnības. Šajā gadījumā es ticu, ka novadu varētu vadīt daudz labāk.

Kopš Jūsu ievēlēšanas Balvu novada pašvaldības deputāta amatā pagājuši jau trīs gadi. Kā vērtējat savu darbu šajā laikā?

– Neskatoties uz to, ka esmu bijis tikai viens no piecpadsmit deputātiem, trīs gadu laikā kopš ievēlēšanas izdevies pavadīt uz priekšu virkni iniciatīvu. Sākot no nacionālo partizānu nometnes Stompakos nozīmes aktualizācijas, programmas peldēšanas prasmju apguvei ieviešanas visiem novada 5-7 gadus veciem bērniem, līdz pat tādu kritisku jautājumu aktualizācijai kā pierobežas drošība, ceļu un dzīvojamā fonda stāvoklis un dīvainības atsevišķu pašvaldības realizēto projektu īstenošanā. Esmu pārliecināts, – ja nebūtu manu iebildumu, Balvu novadā atalgojumu no pašvaldības budžeta maksātu nevis vienam domes priekšsēdētāja vietniekam, bet diviem vai pat trīs. Tas nozīmē, ka gadā tērētu nevis aptuveni 30 000 eiro, kā šobrīd, maksājot atalgojumu Sandrai Kapteiņai, bet varbūt pat 60 000 – 90 000 eiro. Toreiz pēc jaunās domes ievēlēšanas bija deputāti, kas centās mani pierunāt atkāpties no savas pozīcijas, ka var būt tikai viens vietnieks. Taču es nepiekritu, un man prieks, ka domes priekšsēdētājs mani ieklausījās. Ticu, ka arī tādā veidā man izdevās palīdzēt novadam par šiem trīs gadiem ietaupīt vismaz 100 000 eiro.

Kas ir tas, kas bija iecerēts un neizdarīts?

– Virkne priekšlikumu tā arī nogūlušies domes atvilktnēs. Gan par intensīvāku darbu saistībā ar mājokļu politiku, gan ceļiem, gan bērnu laukumiem un citi. Cik man zināms, tikko apturēts Briežuciema-Baltinava ceļa atjaunošanas projekts. Par to man žēl. Arī Stompaku nometnes attīstība varēja būt straujāka un kvalitatīvāka. Virkne priekšlikumu nav sasniegusi dzirdīgas ausis ministrijās, piemēram, par bruņoto spēku klātbūtnes stiprināšanu novadā vai valsts nozīmes ceļu atjaunošanu. Vienlaikus gribu pateikt, ka tas, ka vairs nebūšu deputāts, nenozīmē, ka esmu atteicies no lietām, par kurām esmu iestājies. Jo te ir manas mājas. Un aicinu arī citus, kuri tic šiem mērķiem, apvienoties ap mums, lai panāktu rezultātu.

Būdam novada domes deputāts, daudzus jautājumus neatbalstījāt un balsojāt ‘pret’.

– Tā tiešām bija. Esmu pārliecināts, – ja nebūtu manu aktivitāšu, pašvaldības saistības šobrīd būtu vēl lielākas. Piemēram, 2023.gada sākumā pašvaldība bija gatava atkārtoti pārbūvēt 2021.gadā atklāto pilsētas stadiona futbola laukumu, kas pašvaldībai izmaksātu vēl vismaz 350 000 eiro. Līguma noslēgšana ar iepirkuma uzvarētāju tika apturēta tikai pēc tam, kad JKP sāka uzdot jautājumus, kāpēc tas tiek darīts bez skaidra izvērtējuma, vai šāda atkārtota pārbūve tikko nodotam projektam patiešām ir nepieciešama un, ja jā, kas

Publicitātes foto

Šobrīd – pareizākais lēmums. Aldis Bukšs atzīst, ka no deputāta pienākumu pildīšanas atvadās ar dalītām jūtām: “Tas nav vienkārši, bet, kā jau minēju, manuprāt, šobrīd tas ir pareizākais lēmums. Turklāt esmu drošs, ka Balvu novadā JKP turpinās uzturēt savu valstisko stāju arī turpmāk. Manā vietā nāk kubulietis Jānis Auziņš – zinošs un pieredzējis uzņēmējs un lauksaimnieks, kurš ir īsts Latvijas un Latgales patriots.”

un kur tika pieļāvis kļūdas iepriekš, realizējot vairāk nekā miljona eiro vērtu stadiona izbūvi? Te gan gribu piebilst, ka atbildes uz šiem jautājumiem nav saņemtas joprojām.

Strādājāt sasaukumā, kurā bieži nācās lemt par ļoti smaģiem un nepopulāriem lēmumiem. Kurš no tiem šķiet vissmagākais?

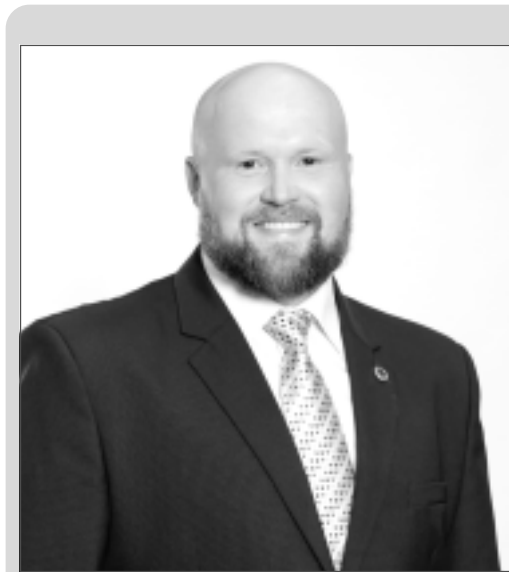
– Protams, vissmagākie lēmumi bija par četru darba dienu nedēļu un skolu, bērnu darzu slēgšanu. Es nebūšu no tiem, kuri stāstīs, ka šos lēmumus pieņemt nevarēja. Situācija bija novesta līdz tādām līmenim, ka faktiski tas bija neizbēgami. Es tomēr balsoju ‘pret’ četrām dienām un atalgojuma samazināšanu nevis tāpēc, ka nesaprotu, – cita varianta šobrīd novadam faktiski nav, bet gan tāpēc, ka tas notiek tādā steigā, detalizēti neredzot, kā šī optimizācija izskatīsies. Vienlaikus esmu pārliecināts, ka no daudziem lēmumiem joprojām var izvairīties, ja domāšana un proaktīvā rīcība no vadības puses būtu daudz plašāka un arī objektīvāka. Tu vari cirst ar spēku, salaužot arī to, kas vēl var augt, un vari rūpīgi un pārdomāti nogriezt. Pēdējais prasa ilgāku laiku, līdz ar to arī laicīgāk jāšak, nevis jāatstāj uz pēdējo brīdi.

Nemot vērā esošo situāciju, kādu prognozējat dzīvi Balvu novadā tuvāko gadu laikā? Kas iedzīvotājus sagaida?

– Ziemeļlatgale ir skaista vieta, kur dzīvot, un tā būs joprojām. Neskatoties uz visu, es ticu, ka tā attīstīsies. Esmu pārliecināts, ka mums joprojām ir iespēja izrauties no šīs krīzes un nostāties uz stingrām kājām, bet kopumā tas ir atkarīgs no mums pašiem.

Fakti

- ♦ Aldis Bukšs apvienotā Balvu novada domē tika ievēlēts 2021.gada pašvaldību vēlēšanās, kurās JKP saņēma 7,64% balsu, tādējādi iegūstot vienu deputāta mandātu. 14.Saeimas vēlēšanās 2022.gada 1.oktobrī JKP (tobrīd – “Konservatīvie”) Balvu novadā ieguva 9,94% vēlētāju balsu, kas bija augstākais JKP rezultāts Latvijā kopumā.
- ♦ Balvu pašvaldības budžeta pieņemšanas sēdes laikā 2024.gada 25.janvārī deputāts Aldis Bukšs aicināja domes priekšsēdētāju Sergeju Maksimovu (“Latgales partija”) uzņemties atbildību par smago finansiālo situāciju, kādā novads nonācis, un atkāpties no amata, vienlaikus aicinot vadošo “Latgales partiju” nominēt citu priekšsēdētāja amata kandidātu.
- ♦ Balvu pašvaldības domē ir 15 deputāti, no kuriem septiņi ievēlēti no “Latgales partijas”, tai skaitā domes priekšsēdētājs S.Maksimovs, trīs – no Latvijas Zemnieku savienības, tai skaitā domes priekšsēdētāja vietniece Sandra Kapteine, divi – no Latvijas Zaļās partijas, pa vienam – no “Saskaņas”, NA/TB/LNNK un “JKP Jaunās konservatīvās partijas”.

Publicitātes foto

Deputāta mandātu nolikušā Alda Bukša vietā visticamāk stāsies JĀNIS AUZIŅŠ (JKP), kurš līdz šim ir darbojies kā ZS “Liči” īpašnieks, Lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības “Māršava” valdes priekšsēdētājs, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas Balvu draudzes priekšnieks un JKP Balvu novada nodaļas vadītājs.

Jānis Auziņš teic: “Augsti vērtēju Alda paveikto JKP saraksta ideālu, solījumu un programmas īstenošanā. Latīņa ir uzstādīta augsta, tāpēc pēc labākās sirdsapziņas turpināšu mūsu komandas uzstādītos mērķus. Pašlaik situācija pašvaldībā ir sarežģīta, tāpēc manas prioritātes būs saistītas ar saimniecisko darbību, pārvaldību, kā arī nulles tolerance pret nelohģiskiem un tuvredzīgiem lēmumiem.”

*Sākums 1.lpp.

Pirms ieskaņas koncerta. Deju kolektīva "Rika" dejotāji Sigita Bērziņa un Deivids Bebīns atklāja, ka ir pāris gan dejās, gan dzīvē. "Dzīvē grūtāk un sarežģītāk," viņa jokojā, steigot nobildēties Balvu pansionātā.

Koncertu atklāj mājinieki. Pansionātā "Balvi" festivāla ieskaņu atklāja Balvu Kultūras un atpūtas centra vidējās paaudzes deju kolektīvs "Nebēda" (vadītājs Agris Veismanis).

"Piesitiens" Balvu pansionātā. Ieskaņas koncerta vadītāja Aija Putniņa, piesakot Viksnas Tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvu "Piesitiens" (vadītāja Gunta Grāmatiņa), uzsvēra, ka Viksnas dejotāju augstākā vērtība ir savstarpējā cieņa un draudzība, tāpat kā mīlestība pret deju un neremdināms dejojotprieks, ko viņi ir gatavi apliecināt ne tikai mēģinājumos un koncertos, bet arī citur: "Bet šis stāsts sevi ietver daudz vairāk – jaunus draugus, domubiedrus, jaunas emocijas un piedzīvojumus, balles un ballītes, ceļojumus, sportiskus pasākumus, iesvētības, deju svētkus, kopīgu svētku svinēšanu, latviskumu un daudzas citas labas lietas un notikumus."

Jelgavnieki. Šim kolektīvam 1978.gadā piešķīra Tautas deju ansambļa "Diždancis" goda nosaukumu. Jau vairāk nekā 40 gadus "Diždancis" ir starp labākajiem Jelgavas un Latvijas A grupas deju kolektīviem, kas regulāri piedalās dažādos vietēja un starptautiska mēroga koncertos, festivālos un citos ar deju saistītos pasākumos. "Diždanča" vadītāja Ieva Karele spriež, ka dejotājiem vajadzīga stingra disciplīna: "Tomēr nepieciešams arī burkāns jeb mērķis, uz kuru tiekties."

Dēka turpinās. Viļakas Kultūras nama vidējās paaudzes kolektīvs "Dēka" (vadītāja Akvilīna Jevstignejeva) apliecināja, ka gatavi iesaistīties jebkurā dēkā.

Priecē studenti. Balvu Kultūras un atpūtas centra deju kolektīvā "Rika D" deju studenti (vadītājs Agris Veismanis). Viņi apliecināja, ka joprojām ir uzticīgi savam dzimtajam novadam.

Ciemiņi no Lietuvas. Vidējās paaudzes deju kolektīvs "Seltinis" no Lietuvas pārsteidza ar savu šarmu. Vadītāja Nida Sakalauskiene atklāja, ka deju kolektīvs deju jau 25 gadus: "Kas to mudina darīt? Lai Lietuvas Republiku prezentētu ne tikai ar karogu. Ir daudz jāstrādā, lai kļūtu par labu dejotāju."

Citādāk! Jauniešu deju kolektīvs "Sih ja Viuh" no Igaunijas izcēlās ar citādiem deju soļiem, citādu uzstāšanos. "Ļoti patika," ar aplausiem apstiprināja skatītāji.

Īpašs paldies. Novada vadītājs Sergejs Maksimovs īpašu paldies teica ilggadējai dažādu pasākumu režisorei Ilgai Oplucānei. “Mēs cenšamies iet Tavās pēdās,” viņš piebilda. Taujāta, kādas ir sajūtas, Ilga atklāja, ka īpatnējas: “Sēžu un baudu koncertu. Agris vienmēr tik meistarīgi saplāno programmu, ka prieks raudzīties. Režisoriem atliek tikai viņa domas savīt kopā.”

Neizpaliek pateicība. Balvu novada Kultūras pārvaldes vadītāja Rudīte Krūmiņa (foto no labās) pateicās Sarmītei Gorbānei par nozīmīgu un radošu darbu, tostarp par ieskaņas koncerta Bērzkalnes pagastā vadīšanu.

Tuvākie kaimiņi. Gulbenes Kultūras centra jauniešu deju kolektīva (foto vadītāja Dace Freimane, lūgta atklāt, kas pārsteidzis mūspusē, atzina, ka Kubulu Kultūras nama plašumi: “Ierasts, ka ciemos zāles nav lielas, bet, ieejot Kubulu Kultūras nama zālē, elpa aizrāvās.” Viņa ir pārliecināta, ka bez dejas mīlestības neiztikt.

Tilženieši. Uzstājas Tilžas Kultūras un vēstures nama jauniešu kolektīvs “Palazdītes” (vadītāja Daiga Lukjanova).

Par spīti visam. Pirms ieskaņas koncerta Bērzkalnē skatuvi izmērcēja varena lietava. Slapjā un slidenā skatuve deļotājus, tostarp Briežuciema Tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīvu “Pāris” (vadītāja Diāna Astreiko), nenobaidīja.

Darbarūķi. ‘Paldies’ vārdus saņēma deju kolektīvu vadītāji (foto), tostarp festivāla mākslinieciskais vadītājs Agris Veismanis un lielkoncerta režisore Maija Laicāne. Viņa smaidot atklāja, ka festivāla laikā tikusi pie mazbērņa. “Bet tad atradās cits īpašnieks,” Maija paskaidroja, bērniņu nododot gādīgās māmiņas un deju kolektīva “Balvu vilciņš” vadītājas Zanes Meieres apskāvienā.

Jūsma par Balviem. Pārsteiguma našķi kādai skatītājai dāvāja deju ansambļa “Diždancis” pašdarbnieks. Tā izrādījās Zoja no Minskas (foto – no labās), kura atzina, ka viņai pietrūkst vārdu, lai atklātu savas fantastiskās sajūtas Balvos: “Viss ir tik skaisti un graciozi. Visiem novēlu mieru!”

Virmo jaunība. Viļakas Kultūras nama jauniešu deju kolektīvs “Bitīt’ matos” (vadītāja Diāna Astreiko) uzjundīja emocijas.

Dzied un vada lielkoncertu. Svētki Balvu pilsētas estrādē sākās ar dejas “Ai, zaļā birtaliņa” izpildījumu. Foto – dzied Dagmāra Laicāne.

Vai neizpaliek rūgtums? Svētdien festivāla izskaņas koncertu Viļakas estrādē vadīja Inese Lāce un Normunds Orlovs, kuri neturpinās darbu Viļakas Kultūras namā. Taujāti, vai sirdis ir rūgtums, viņi atzina, ka ‘nē’. Nu jau bijusi kultūras nama vadītāja I.Lāce paskaidroja, ka ir pieradusi savu darbu izdarīt līdz galam: “Šodien visu rītu strādājām, lai skatītājiem ir prieks, lai mums ir gandarījums par padarīto darbu. Rūgtuma nav, jo esam daudz labu darijuši. Aizeju ar pozitīvām domām, jo ir ieceres, ko darīt tālāk. Veltīšu laiku savai ģimenei. Bija prieks par savu komandu un par to, ko mēs darījām kopā. Jā, komanda tomēr ir šokā. Mēs gribējām ieviest kaut ko jaunu, lai pasākumi ir kvalitatīvi. Bet nu diemžēl ir sanācis, kā sanācis, – nevainojam ne sevi, ne kādu citu.” “Man ir gandarījums par to, ko mēs izdarījām,” piebilda Normunds.

Iedvesmojošs seniora stāsts

Dodas otrajā aplī apkārt zemeslodei

Zinaida Logina

IMANTS LOČMELIS no Grobiņas jau gandrīz 15 gadus ir sertificēts nūjošanas speciālists, ieguvis oficiālu INWA nūjošanas instruktora sertifikātu, ir arī C kategorijas treneris. Pensionārs aktīvajam sportam pievērsies, gaidot savu 50. dzimšanas dienu. Viņš sarēķinājis, ka nūjojot veicis apmēram 54 000 kilometru, kas nozīmē, ka iet jau otro apli apkārt zemeslodei. Nesen abi ar sievu Benitu atgriezušies no nūjošanas pārgājieniem Madeirā un Sāremā salā. “Nodarbiniet sevi ar kustībām, sapņošanu, plānošanu, mācīšanos!” viņš aicina ikvienu, bet īpaši seniorus.

Kad un kāpēc parādījās interese par sportu, nūjošanu?

– 2008. gada novembra beigās pēc ceļgala operācijas skatījos spogulī, un man ļoti nepatika redzētais. Sapratu, – tas bija pēdējo 30 gadu nesportošanas rezultāts. Nolēmu, ka līdz maijam, kad būs mana 50. dzimšanas diena, aktīvi kustēšos, – gribu labi izskatīties. Līdz Jaungadam viss bija sadzījis, sāku nūjot un piedomāt par ēšanas paradumiem. Tas viss deva ļoti labu rezultātu, 50. jubilejā, ko nosvinēju 9. maijā, biju par 21 kg vieglāks un jau regulāri veicu 70 km intensīvu nūjošanu katru nedēļu. Nūjoju ik dienu agri no rīta. Pašlaik esmu veicis gandrīz 54 000 kilometru, tātad eju jau otro apli ap zemeslodi.

Jūs var apbrīnot! Zinu, ka nesamierinājāties tikai ar rīta pārgājieniem, bet sākat startēt arī sacensībās?

– Pēc apmēram 2000 km veikšanas treniņos piedalījos savās pirmajās 9,5 km nūjošanas ātrumsacensībās Siguldas trasēs, kur ieņēmu dalītu 1. vietu. Tobrid nūjošanas ātrumsacensību Latvijā bija maz vai nemaz, vairāk startējām Igaunijā. Sekoja lēmums gatavoties daudzveidīgāk, un savā 51. dzimšanas dienā kopā ar “nūjo.lv” komandas biedriem veiksmīgi startēju 23 km Tartu meža maratona nūjošanas distancē, kur biju astotais no 300+ startējušajiem. Jāpiebilst, ka turpmākajos gados vēl 9 reizes finišēju šajā pasākumā – uzvarēju trīs reizes. 2010. gada augustā notika pirmais Lāhemā pilnā 42,2 km taku maratona starts, rezultāts – 3. vieta.

Maisam gals bija vaļā?

– Jā, tā es viena gada laikā nogāju ceļu no 10 km līdz 42 km nūjošanas sacensību distancēm. Tas mani aizrāva, un *maisam gals bija vaļā!* 2011. gadā kopā ar draugiem četratā pirmo reizi devāmies uz Austriju, pasaules čempionātu nūjošanas pusmaratonā. Tur veiksmīgi finišējām pirmajā piecdesmitniekā un iepazināmies ar daudziem Eiropas valstu sportistiem, treneriem un organizatoriem. Sekoja starti vēl daudzos čempionātos, kur mūsu komandas nūjotāji bieži kāpa uz goda pjedestāla. Mana vienīgā bronzas medaļa M50 grupā iegūta 2013. gadā. No 2014. gada metos arī “Stirnu buka” sacensību trasēs, esmu veicis 25 “Lūša” distances un pāris “Stirnu bukus”.

Jūs varat darboties arī kā treneris?

– Esmu sertificēts nūjošanas speciālists jau gandrīz 15 gadus. Lai nesēdētu tikai savā novadā, 2009. gada rudenī devos uz Latvijas tautas sporta asociācijas (LTSA) nūjošanas gidu sagatavošanas semināru, kur ieguvi INWA nūjošanas gida sertifikātu. Semināra

daudz jauna neuzzināju, taču labi sakārtoju jau zināmo *pa plauktiņiem* un iepazinos ar daļu no Latvijas nūjotāju sabiedrības. Nākamajā gadā šādā seminārā somu trenera Pasi Jutilainena vadībā uzlaboju prasmes un ieguvi oficiālu INWA nūjošanas instruktora sertifikātu, ko uzreiz liku lietā, trīs vakarus nedēļā vadot publiskās nodarbības Liepājas pludmalē, vēlāk arī kādu laiku periodu Grobiņā, kur dzīvoju. Nodarbības notika visu gadu bez pārtraukuma, tās vadīju vairāk nekā 13 gadus pēc kārtas, katru gadu 120-150 nodarbības, bieži vadīju plašākas nodarbības uzņēmumiem. Laika gaitā palielinoties interesei par nūjošanu kā sporta veidu, apmeklēju dažādus sporta speciālistu seminārus.

Mācīties un arvien apgūt ko jaunu nekad nav par vēlu?

– Piekritu. Mainoties likumdošanai, ar instruktora sertifikātu nepietika, nodarbību vadīšanai prasīja vismaz C kategorijas trenera kvalifikāciju, un 2021. gada ziemā iestājos Latvijas Treneru tālākizglītības centrā un paaidu treneru izglītības programmu. Izturēju atestāciju Latvijas sporta federāciju padomē un ieguvi nūjošanas trenera sertifikātu uz 5 gadiem. Mācības, strādājot pilnu darba dienu rūpnīcā, nebija vieglas, vajadzēja piedalīties sestdienu lekcijās *onlainā*, svētdienās pēc garā treniņa apgūt piektdienas 6 mācību stundas ierakstā un pat vēl izpildīt mājas darbus. Bet šīs mācības bija ļoti koncentrētas, saturīgas un interesantas, tas man savos 62 gados palīdzēja nokārtot visus 10 eksāmenus ar augstām atzīmēm. Jā, nekad nav par vēlu mācīties, kaut vai tādēļ, lai paplašinātu savu redzesloku. Gatavojoties Madeiras piedzīvojumam, piemēram, pāris mēnešus bezmaksas internetprogrammā pamācījos portugāļu valodu. Visbeidzot – tas vienkārši ir interesanti.

Sacensībās Jūs sevi piesakāt kā komandu “Nūjo ar vēju”, esat īsti konkurenti Balvu “Nūjot prieks” sportistiem?

– Nūjo ar vēju – tā ir mana iekšējā sajūta, veicot garos treniņus gar jūru, kad prāts saplūst ar vēja un viļņu skaņu un tu sajūti vienotību ar dabu. Vēlāk izmantoju to ģimenes pasākumos, komandas un biedrības nosaukumā. “Nūjo ar vēju” sākās kā mūsu ģimenes pasākums. Darbojoties šajā *lauciņā*, pirms 13 gadiem abi ar sievu Benitu sākām aicināt apkārtejos zināmos nūjotājus dažādos dabas pārgājienos Kurzemes takās. Pamazām pasākumu skaits palielinājās līdz pat 26 pārgājieniem gadā, to garums variēja no 12 līdz 80 km. Radās tradicionālie Pavasara piedzīvojumu, Lieldienu jūrmalas, Vikingu maršs, Rudens krāsu un Ziemassvētku rūķu pārgājieni, kas atkārtojās katru gadu jaunā trasē. Tos papildināja daudzveidīgi dabas trašu pārgājieni mežos, gar upēm un apkārt ezeriem, diezgan daudz arī Lietuvā. Reizi gadā ar nelielu mūsu komandas sastāvu braucām kāpt kalnos Augstajos Tatros, Jūlijas Alpos, Dolomītalpos, Austrijas Alpos. Lai uzlabotu sadarbību ar Grobiņas un Liepājas sporta pārvaldēm, atvieglotu projektu rakstīšanu publiskajiem iepirkumiem, 2011. gada nogalē nodibinājām biedrību “Nūjo ar vēju”. Ap nelielu biedru kodolu vēl darbojas draugu loks, kas brīvā režīmā pievienojas mūsu pasākumiem.

Pārgājieni dabā mijas ar sacensībām ārpus Latvijas?

– Vēl viena mūsu darbības skaldne bija nūjošanas ātrumsacensības. Esam piedalījušies

Skaistākais foto. Madeiras salā Imants un Benita vēroja skaistus dabasskatus, uzlādējot sevi ar pozitīvām emocijām un dzīvesprieku.

“nūjo.lv”, “LoRa” un visbeidzot “Nūjo ar vēju” nūjotāju komandās. Šo gadu laikā pats esmu finišējis apmēram 200 nūjošanas sacensībās. “Nūjo ar vēju” komanda kopš 2013. gada veiksmīgi piedalījusies nūjošanas sacensībās Latvijā, Igaunijā, Francijā, Vācijā, Austrijā, galvenokārt pusmaratona distancēs. Līdz 2022. gadam bijām līderi Latvijas nūjošanas čempionātos, kopš pagājušā gada tajos vairs nepiedalāmies. Iegūtas daudzas Eiropas un Pasaules nūjošanas čempionātu posmu medaļas, uzvaras taku maratonos un ultramaratonos. Sadarbojamies ar četriem Lietuvas nūjotāju klubiem, ik gadu dažādos pārgājienos ciemojoties viens pie otra. Trīs gadus pēc kārtas organizējam nūjošanas festivālu Liepājā “Vēju maršs” ar dažādām aktivitātēm.

Vai kāds Jums palīdz finansiāli?

– Kad vēl strādājām pilnu darba dienu, sacensību izdevumus apmaksājām paši. Nē, sponsoru mums nav arī tagad, dzīvojam, tā teikt, *no savas kabatas*. Nedaudz nopelnām ar projektiem, taču tie ir nelieli. Visi mūsu pārgājieni bija un ir bezmaksas, un mēs ar Benitu tos meklējam un testējam savā brīvajā laikā. Divdesmit plus biedrības biedri maksā simbolisku biedra naudu, ko galvenokārt izmantojam, lai iepirktu kādus pīrādziņus pārgājienam dalībnieku pacienāšanai. Uz sporta sacensībām braucam ar savu transportu un paši maksājam dalības maksu, apdrošināšanu un dzīvošanu, ja mači ir tālu vai ārzemēs.

Nūjot garus gabalus arī uz vietas?

– Ko mēs uzskatām par gariem gabaliem? Mūsu iknedēļas treniņu rutīna sportiskajiem “Nūjo ar vēju” dalībniekiem sastāv no diviem līdz trim treniņiem 12-14 km garumā un svētdienas rīta taku treniņa 20 km garumā ar kalniņiem. Svētdienas treniņi notiek no rudens līdz pavasarim apmēram 23 reizes līdz sacensību sezonas sākumam. Pārgājienos ejam no 15 līdz 30 km vienas dienas, līdz 80

km divu dienu pārgājienā, bet gadās arī izņēmumi. Brīvajos brīžos testējam nākamo pārgājienam trasas.

Nu esat pensijā, laika ir vairāk, vai arī plānojat dzīvi?

– Tā ir, kopš gada sākuma abi ar Benitu esam pensijā un vairs nekur nestrādājam. Lēmumu radīja laika trūkums darba gados, rūpnīcā, treniņi, pasākumu gatavošana, rakstīšana sociālajos tīklos. Ir tik daudz skaistu sapņu un plānu, tikai trūkst laika. Divu nedēļu kalnos vasaras vidū ir gaužām maz, divās dienās aizbrauc tos 2000 km, divās dienās atbrauc, piedzīvojumam atliek tikai 12 dienas. Tad nu nolēmām iztikt no pensijas, kas nav sevišķi liela, visu apdomāt, rēķināt un realizēt mūsu sapņus, lai piedzīvojumu skaistums uzvarētu grūtības un negācijas. Tā mums izdevās veiksmīgi realizēt jau divus pirmos savus ģimenes pasākumus Madeiras salā un Sāremā salā, priekšā vēl divi vasaras mēneši Dolomītalpos. Domāju, ka aizraujošākie piedzīvojumi mums vēl priekšā.

Sekoju Jums sociālajos tīklos, tāpēc zinu, ka pārgājieni Madeiras salā bija pagrūts...

– Madeiru izvēlējāmies mērenā klimata dēļ, jo tur var veikt fantastisku piedzīvojumu ziemā. Tūristiem Madeira asociējas ar labām viesnīcām pie okeāna, sauļošanu, peldēšanu, ponču dzeršanu un izbraukumiem uz eksotiskām vietām. Mēs izvēlējāmies taku maršrutu pa salas augstāko daļu, kur praktiski nav infrastruktūras, – tu esi vienatnē ar dabu. Savlaikus nopirkām lidmašīnas biļetes un izplānojām 130 km taku maršrutu ar 9600 m augstumu starpību sikumos pa stundām. Pārdomājām, ko ņemt līdzi, jo viss jānes mugursomā, – man tā bija 16 kg. Ieguvi atļauju telts celšanai bez maksas noteiktajās dienās un vietās, jo lielākā daļa salas ir dabas parks. Madeirā pavadījām 12,5 dienas.

*Turpinājums 10.lpp.

Meklējam atbildi

Ko darīt, ja atskan trauksmes sirēna?

Balvu iedzīvotāji ievērojuši, ka ik pēc laika notiek trauksmes sirēnu pārbaude, bet viņiem nav īstas skaidrības – ko darīt, ja atskanēs sirēna īsta apdraudējuma gadījumā? Vai Balvos maz ir kāda bumbu patvertne un vai ir kaut kāds plāns, kā iedzīvotājiem rīkoties kara gadījumā?

Balvu novada domes priekšsēdētājs SERGEJS MAKSIMOVSKIS skaidro: “Pirmkārt, šobrīd ir pieejama aplikācija “112”, ko katram vajadzētu ielādēt savā viedtālrunī, ja tāds ir. Tajā saņemsiet brīdinājumus. Otrkārt, 15. jūnijā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra notiks iedzīvotāju apmācības, ko un kā darīt iespējamā kara gadījumā. Apmācībās piedalīsies tādas militārās struktūras kā Latvijas Nacionālie bruņotie spēki, Zemessardze, ugunsdzēsēji, arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienests, kā arī pašvaldības pārstāvji.”

S.Maksimovs uzsver, ka Balvu novada pašvaldības Civilās aizsardzības plānā ir militārā sadaļa, ko apstiprināja pirms pusgada: “Tajā noteikta rīcība kara draudu gadījumā. Taču šī sadaļa ir regulāri jāpapildina un jāaktualizē. Pieļauju, ka vasaras beigās to korigēsīm, jo šī brīža ģeopolitiskā situācija un karš Ukrainā liecina, ka kara taktikas strauji mainās.”

Runājot par to, ko darīt Balvu iedzīvotājiem, ja sāksies karš, S.Maksimovs neslēpj, ka detalizēta plāna, uz kuru patvertni jāskrien katras konkrētas mājas iedzīvotājiem, nav: “Noderēt var ikviens jums tuvākais pagrabs, jo cilvēks uzlidojuma laikā var atrasties jebkur – veikalā, mājās, skolā

utt.” Novada pašvaldības vadītājs pastāstīja, ka šobrīd kopā ar būvvaldi apseko iespējamās bumbu patvertnes, respektīvi – ēku pagrabus: “Taču pašvaldība to drīkst darīt tikai pašvaldībai piederošās ēkas. Ne pašvaldībai, ne būvvaldei, ne policijai nav tiesību atnākt uz privatizētu daudzdzīvokļu māju vai privātmāju un pārbaudīt pagrabu, lai noskaidrotu, cik tas ir atbilstošs bumbu patvertnes ierīkošanai. Cilvēkiem būtu jāvērsas pie savas mājas pārvaldnieka, lai noskaidrotu, vai kopā ar ugunsdzēsējiem un būvvaldi iespējams apsekot konkrētās mājas pagrabtelpas patvertnes ierīkošanai. Ja nav pagraba, jānoskaidro, kur ir tuvākā bumbu patvertne. Gribu piebilst, – ja kāds jautātu par gāzmaskām, varu teikt, ka pašvaldībai gāzmasku nav, jo kopš padomju laikiem tās visas ir iznīcinātas.”

S.Maksimovs mierina, ka gaisa trauksmes sirēna atskanēs jau brīdī, kad ienaidnieka lidmašīna pacelsies no sava lidlauka. Tādēļ brīdinājumu iedzīvotāji saņems savlaikus un tad arī tiks doti norādījumi, ko darīt: “Daudzdzīvokļu mājas iedzīvotājs varēs doties vai nu uz savas mājas pagrabu, vai uz tuvāko patvertni. Šobrīd visideālāk bumbu patvertnei atbilst Balvu muižas pagrabs. Taču, ja nedzīvojat 200, 300 vai 500 metru attālumā no muižas, turp doties nav jēgas, jo karš Ukrainā pierādījis, ka visvairāk civiliedzīvotāju iet bojā tieši pa ceļam uz bumbu patvertni. Varu teikt, ka šobrīd Balvos neviens pagrabs simtprocentīgi neatbilst kara vajadzībām, un varu tikai rosināt iedzīvotājus apsekot savus pagrabus.”

Nepalaid garām!

15. jūnijā no pulksten 10 līdz 15 paredzētajā pasākumā Nacionālo bruņoto spēku un Zemessardzes karavīri, Valsts Ugunsdzēsības un drošības dienests, kā arī citi dienesti sešās stacijās informēs Balvu un novada iedzīvotājus par rīcību krīzes situācijās. Iedzīvotāji varēs uzzināt: kā sniegt pirmo medicīnisko palīdzību, apgūstot gan teoriju, gan praktiski darbojoties; kā sagatavot 72 stundu krīzes somu un krājumus, kas nodrošinātu ģimeni krīzes gadījumā; kā pasargāt sevi no sprādzienbīstamajiem draudiem (mīnām utt.), kā arī uzzinās par aizsardzību no masu iznīcināšanas ieročiem (ķīmiskajiem ieročiem, bombām utt.). Iedzīvotājiem būs iespēja izpētīt arī militāro tehniku un ieročus, kā arī uzzināt par pietiekšanos Zemessardzē. Savukārt pašvaldības pārstāvji savā stendā informēs vairāk par novada civilās aizsardzības plānu.

S.Maksimovs vēlreiz atgādina, ka cilvēki var justies droši, jo tiešu kara draudu šobrīd nav: “Jā, mēs gatavojamies jaunākajam, bet labāk ir zināt, kā rīkoties, un būt gataviem, nekā kritiskā brīdī saprast, ka nesaprotam, ko darīt. Varu teikt vienu, – ja kaut kas tāds notiks, brīdinājumu iedzīvotāji saņems savlaikus.” S.Maksimovs atklāj, ka 6. jūnijā Preiļos notiks tikšanās ar Latgales pierobežas pašvaldību vadītājiem, kurā apspriedīs arī aizsardzības jautājumus.

Valsts robežsardzē

Kinologi demonstrē prasmes sacensībās

No 21. līdz 24. maijam Valsts robežsardzes koledžā norisinājās XXIV Valsts robežsardzes kinologu sacensības, kurās kinologi ar dienesta suņiem komandu sastāvā un individuāli sacentās cilvēku smaržas, narkotisko vielu, sprāgstvielu un ieroču meklēšanas disciplīnās, kā arī demonstrēja dienesta suņu paklausības prasmes.

Sacensībās piedalījās 40 kinologi ar dienesta suņiem no Valsts robežsardzes (VRS) teritoriālajām pārvaldēm un Latvijas tiesībsargājošajām iestādēm, tostarp no Valsts policijas, Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes un Nacionālo bruņoto spēku Militārās policijas, kā arī no Lietuvas un Moldovas robežapsardzības iestādēm.

Sacensību mērķis bija paaugstināt kinologu profesionālās meistarības līmeni, attīstīt un popularizēt kinoloģijas jomu starptautiskā mērogā, kā arī veicināt praktiskās pieredzes apmaiņu starp robežapsardzības un tiesībsargājošo iestāžu kinologiem.

Labus panākumus sacensībās guva VRS Viļakas pārvaldes 1. komanda (Kaspars Pakalnītis ar dienesta suni Kora, Edgars Prancāns ar dienesta suni Gans un Sabīne Viļuma ar dienesta suni Jaffy), cilvēku smaržas meklēšanas disciplīnā komandu vērtējumā ar 427 punktiem iegūstot 2. vietu.

Savukārt sprāgstvielu un ieroču meklēšanas disciplīnā komandu vērtējumā apvienotā VRS Rīgas un Viļakas pārvaldes komanda (194,5 punkti) izcīnīja 1. vietu.

Arī individuālajā vērtējumā rezultāti neizpalika. Sprāgstvielu un ieroču meklēšanas disciplīnā individuālajā vērtējumā 2. vietu ieguva VRS Viļakas pārvaldes kinologs Sergejs Zeļenovskis ar dienesta suni Kardy. Savukārt paklausības disciplīnā 3. vietu piešķīra VRS Viļakas pārvaldes kinologam Edgaram Prancānam ar dienesta suni Gans.

Foto - no personīgā arhīva

Demonstrē prasmes. Šīs sacensības bija lieliska iespēja kinologiem apmainīties ar pieredzi un parādīt augsto profesionālās sagatavotības līmeni, kas ir būtisks robežsardzes un tiesībsargājošo iestāžu darbā. Labāko vidū bija arī VRS Viļakas pārvaldes kinologi.

Labākie. Sprāgstvielu un ieroču meklēšanas disciplīnā komandu vērtējumā apvienotā VRS Rīgas un Viļakas pārvaldes komanda (194,5 punkti) izcīnīja 1. vietu.

Panākumi neizpalika. Komandu kopvērtējumā cilvēku smaržas meklēšanas disciplīnā VRS Viļakas pārvaldes 1. komanda (foto) izcīnīja 2. vietu.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Lappusi sagatavoja I. Tušinska

*Sākums 8.lpp.

Dodas otrajā aplī apkārt zemeslodei

Aktīvs seniors. Imants Ločmelis par labu veselību var pateikties sportam, īpaši nūjošanai.

Pēc atlidošanas pusnakti vajadzēja dienu, lai iegādātos gāzes balonu deglim un ar autobusiem nokļūtu starta punktā salas rietumu galā. Galveno pārgājiena daļu veicām 9 dienās, kurās izstaigājām takas, aizas, virsotnes un apskatījām daudzās Madeiras dabas pērles. Pirmās dienas vēlā pēcpusdienā nokļuvām sākuma punktā, tad nogājām tikai 5-6 km un uzkāpām pirmajā kalniņā līdz krēslas iestāšanās laikam, lai nokļūtu pirmajā nakšņošanas vietā. Nākamajā dienā uzkāpām apmēram 1500 m uz augšu, un viss mūsu pārgājiens norisa pa kalniem un aizām salas ziemeļu un centrālajā daļā 1300 – 1860 m augstumā, zemāk nokāpām tikai pēdējā dienā. Jau pirmā nakts bija ļoti vējaina, bet vēl silta. Otrā un trešā diena bija lietainas un vējainas, temperatūra bija tikai +5C. Pāris nakts teltī, tad vienu nakti iesprukām kalnu viesnīcā izžāvēties. Vēlāk laiks normalizējās, it sevišķi pēc kalnu dieviem ziedotās puspudeles vīna, ko izlaistījām Madeiras augstākajā virsotnē *Pico Ruivo*, taču naktī bija arī salnas, mūs apciemoja arī pāris lietusskātes. Nakšņojām teltī, paši vārijām ēdienu un kafiju ar savu gāzes degli, dažreiz filtrējām ūdeni, ja nepieciešams. Ja bija izdevība paēst kādā kalnu krodziņā, to izmantojām, bet reti. Pēdējās divas dienas pastaigājām pie okeāna siltumā pilsētvidē un tad devāmies uz lidostu. Jā, nebija viegli, bet piedziņojuma romantika un dabas skaistums kompensēja grūtības. Arī finansiāli pašu izdomātais pasākums izmaksāja trīsreiz lētāk nekā tad, ja brauktu ar tūropertoru.

Savulaik esat piedalījies tā sauktajos skrējiensoļojumos jeb ātrumsacensībās?

– Skrējiensoļojumu Rīga-Valmiera 107 km garumā no Brīvības pieminekļa Rīgā līdz Sīmaņa baznīcas kļiņķim Valmierā esmu veicis trīs reizes, visas tikai nūjošana tehnikā, neskrīenot ne soli. Pirmajam startam tiku izprovocēts no pazīstamu skrējēju puses, bet finišēju veiksmīgi 16 stundās un 41 minūtē. Viegli nebija, bet jutos gandarīts. Lēmumu par otro startu pieņēmu spontāni par godu Latvijas simtgadei, redzot, ka vēl atlikušas 6 pieteikuma vietas. Otrajā reizē biju par stundu ātrāks... Pēc lietusskātes ceļā iepazīnos ar tulznām, tās aizņēma visu pēdas apakšdaļu. Trešo startu ar rezultātu 15 stundas 55 minūtes veicu 2022.gadā un tad nolēmu atvadīties no dalības ātrumsacensībās. Šajos gados uzdrīkstējos startēt un finišēt 11 ultramaratonos Latvijā un Austrijā 53; 56; 64; 85 un 107 km garumā. Kā nūjošanas trenerim bija interesanti izziņāt šos pasākumus no iekšienes.

Kas, Jūsaprāt, ir nūjošanas veselīgā atslēga un ko gribētu ieteikt citiem, īpaši senioriem?

– Lai ilgāk paliktu jauni, senioriem īpaši nepieciešama augsta pašapziņa, kustīgums, dzīvesprieks un kaut kas, kas liek nemitīgi darboties. Kāpēc lai tā nebūtu nūjošana, kas nodarbina praktiski visu ķermeni? Regulāri kustoties un dodoties kaut vai nelielos pārgājienos, jūs saglabāsiet savu fizisko varēšanu, līdz ar to arī prāts būs skaidrāks un pozitīvāks. Nodarbiniet sevi ar sapņošanu, plānošanu, mācīšanos! Aiciniet līdzīgi savus draugus, lai varat ceļā parunāties par jebko. Dzīve var būt skaista arī ar ierobežotiem materiālajiem labumiem.

Krustvārdu mīkla

Krustvārdu mīklu risinātāji, kuri pareizi atrisinājuši mīklu, ik mēnesi pretendē uz pārsteiguma balvu. Atbildes gaidām līdz 25.jūnijam.

6.kārta

Sastādīja G. Gruzīņa

Maija mīklu atrisināja: A.Mičule (Tilža), Ļ.Baranova (Balvi) I.Svilāne (Lazdukalns). **Par maija krustvārdu mīklas atrisināšanu balvu saņem** IRĒNA SVILĀNE no Lazdukalna. Pēc balvas griezties redakcijā.

“Ukraina – 14”

(Avoti: V.Klišāns “Ievads Ukrainas vēsturē”, interneta resursi)

Horizontāli: 2. LDK (Lietuvas Dižkunigaitija) dižkunigaitis 14.gs. beigās – 15.gs. sākumā, kura galvenā karaspēka bāze atradās Kijivā. 9. Piļu dzimtas ūdensputns, ierakstīts Ukrainas Sarkanajā grāmatā, sastopams Kijivas dārzu un parku ūdenstilpnēs. 10. Arhitektūras piemineklis – Svētā ... katedrāle, 1990.gadā iekļauta UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā. 14. Militāras apakšvienības, kurās ietilpst vairāki vadi. 15. Arodi, profesijas. 16. Akuzatīva jautājums. 17. Nots. 18. Pazemes transports, atklāts 1960.gada 6.novembrī, Kijiva bija trešā pilsēta PSRS ar šādu transportu. 21. Pirms neilga laika. 27. Tolaik pasaulē garākā – 1067 m – inženiertehniska būve pār Dņepru, uzcelta 1870.gadā kara inženiera Amanda Strūves vadībā (būve nav saglabājusies, uzspridzināta 1943.gadā). 28. Upe, kuras krastos atrodas pilsētas Bila Cerkva, Boguslava, Korsuņa-Ševčenkivska. 29. Pilsēta Čerņihivas apgabalā tāda paša nosaukuma upes krastā. 30. Laukums, arī 62 m augsts monuments, uzcelts 2000.-2001.g. 35. Apstrādā zemi ar arklū. 36. Pa tēva līniju ukraiņu izcelsmes komponists, diriģents, pedagogs (iniciāli), dzimis 1840.gada 25.aprīlī (7.maijā) Vjatkas guberņā, viens no populārākajiem komponista darbiem – balets “Gulbju ezers”. 37. Neeksistē, nepastāv. 38. Nacionālais dabas parks, aizsargājama teritorija Kijivas dienvidu daļā, parkā aug vairāki dižozoli, kuru vecums pārsniedz 300 gadus. 40. Aktrise (vārds), dzimusi 1937.gada 16.jūlijā Hluhivā, 1959.-1994.g. strādājusi L.Ukrainas Kijivas Krievu drāmas teātrī. 41. Vēsturiska vieta – ... kalns, mūsdienās arī mikrorajons (lēgendās stāstīts, ka kalnā atradusies Čingishana mazdēla telts). 43. Administratīvais rajons Dņepras kreisajā krastā, arī neliela upe ar līdzīgu nosaukumu, teritorijā atrastas IV-III gs.p.m.ē. esošo apmetņu paliekas. 46. Nots. 47. Objekts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā 1990.gadā iekļautajā Kijivas Pečeru klosterī – ... zvanu tornis. 48. Dziedātājs, aktieris, televīzijas raidījumu vadītājs (iniciāli), pazīstams ar skatuves tēlu Verka Serdjučka. 52. Dzīvojamais masīvs, arī rūpnieciska zona Dņepras labajā krastā, arī alusdarītavas korporācija, futbola stadions, futbola klubs ar tādu nosaukumu, arī administratīvais rajons. 53. Čemurziežu dižtauriņš, viens no lielākajiem tauriņiem Eiropā (tā spārnu plētums 70-90 mm), ierakstīts Ukrainas Sarkanajā grāmatā.

Vertikāli: 1. Aviācijas rūpnīca, dibināta 1920.gadā. 3. Viena no valstīm, kurā atrodas Kijivā dzimušā mākslinieka, scenogrāfa Kazimira Maļeviča darbi (muzejā MoMA). 4. Sadraudzības pilsēta, Turcijas galvaspilsēta. 5. Kuras sadraudzības pilsētas dibināšanas gads ir 1201.? 6. Politike, Izraēlas premjerministre 1969.-1974.g., dzimusi 1898.gada 21.aprīlī (3.maijā) Kijivā. 7. Kijivas mērs kopš 2014.gada. 8. Konditorijas korporācija, izveidota 1996.gadā. 11. Gleznotājs, rakstnieks, mūziķis, tēlnieks, dzimis 1807.gada 19.februārī “Varasevičos” Minskas guberņā, 1872.-1874.g. apceļoja Volīnijas, Podolijas kreisā krasta Ukrainas zemes, Kijivā zīmēja Svētā Andreja baznīcu. 12. Ukraiņu dzejniece, dramaturģe, sabiedriskā darbiniece (pseidonīma iniciāli), dzimusi 1871.gada 13.februārī toreizējā Novohradā-Volīnskā, dzejnieces vārdā Kijivā nosaukti bulvāris, laukums, ir muzejs, piemineklis. 13. Viens no Kijivas dibinātājiem, atveidots 1982.g. atklātajā pieminekli. 19. 1956.gadā Kijivā radīts konditorijas izstrādājums, patentēts 1973.gada 13.decembrī. 20. Fortifikācijas būve, arhitektūras piemineklis, rakstos pirmo reizi minēts 1037.gadā – ... vārti. 22. Neliela upīte 5 km garumā, Libedj labā pieteka. 23. Detaļa, kuru 2023.gada vasarā nomainīja 102 m augstākajā monumentā “Māte Dzimtene” (“Ukrainas māte”). 24. Kurā caristē ietilpa Kijiva kopš 1686.gada (1721.gadā caristes nosaukums tika pārdēvēts). 25. Galvenā iela. 26. Elektriskais transports, Kijivā atklāts 1892.gada vasarā, bija pirmais elektriskais transports Krievijas impērijā. 31. Plaša zāle augstākajā mācību iestādē. 32. Telpa naudas izmaksai, biļešu pārdošanai. 33. Melnajā un Azovas jūrā sastopama plātņzauņu apakšklases skrimšļzivis ar saplacinātu ķermeni. 34. Ēka, celtne, nams. 38. Pilsēta rietumos, kuras pili (attēlota pilsētas ģerbonī) filmētas vairākas filmas, to skaitā “Robina Huda bultas” (“Rīgas kinostudija”, 1975.g.). 39. Pilsēta Ļvivas apgabalā tāda paša nosaukuma upes krastā. 42. Jautājuma partikula. 44. Gan viens, gan otrs. 45. Viena no Latvijas augstskolām (abreviatūra), kas sadarbojas ar Ukrainas zinātniekiem. 46. Derīgi, kvalitatīvi. 49. Upe, kuras sateces baseina neliela daļa atrodas Ukrainas teritorijā. 50. Objekts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā 1990.gadā iekļautajā Kijivas Pečeru klosterī – Tuvo un Tālo ... ansamblis. 51. Nominatīva jautājums.

Maija mīklas (“Ukraina – 13”) atrisinājums

Horizontāli: 3. Marodierisms. 6. Doneckas. 7. Kahovkas. 10. Baltkrievija. 16. Aka. 18. L.P. (Leonīds Pasečņiks). 19. Vagner. 20. D.M. (Deniss Monastirskis). 21. Ala. 26. Zboriva. 27. Hliņani. 30. Oda. 31. SOS. 32. Irānas. 35. P.A. (Pjotrs Avens). 36. Kača. 37. A.N. (Aleksejs Navaļņijs). 38. Maskava. 39. Sirskis (Oleksandrs). 40. L.G. (Ludmila Gurčenko). 41. V.M. (Viktors Medvedčuks). 42. A.J. (Andrijs Jermaks). 43. Patriot. 44. Leopard. 46. D.K. (Dmitrijs Kuleba). 48. Soledara. 49. Džankoja.

Vertikāli: 1. Rosa. 2. Lija (Ahedžakova). 4. Polija. 5. Kaņiva. 8. Buča. 9. Ķina. 10. Belgoroda. 11. L.K. (Leonīds Kadeņuks). 12. Kramatorska. 13. Enerhodaras. 14. Ir. 15. Armjanska. 17. Ko. 22. La. 23. Vita. 24. Pils. 25. Mariupole. 26. Zaļiv. 28. Ičņas. 29. Zalužņijs (Valērijs). 33. Tjačiva. 34. Hersona. 45. Es. 47. O.A. (Oleksejs Arestovičs).

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Piedāvā darbu

SIA "Celtniecības Kvalitātes Aģentūra (CKA)", reģistrācijas Nr. 50003072341, **darbam Latvijas – Krievijas žoga posma izbūvē, meklē BŪVSTRĀDNIKUS un BŪVDARBU VADĪTĀJUS uz noteiktu laiku (līdz 31.10.2024.).**

Prasības:

- Izpratne par vispārceltniecisko darbu procesu.
- Spēja veikt konkrētas darbības (darbu veidus).
- Spēja darboties komandā.
- Pieredze un atļaujas darbam ar tehniku (ekskavators, traktors, manipulators, kompaktiekravējs u.tml.) tiks uzskatīta par priekšrocību.
- Vidējā profesionālā izglītība būvniecībā vai saistītajās nozarēs (būvdarbu vadītājiem).
- Vēlama darbu vadīšanas pieredze vispārceltnieciskos un/vai ceļu būvdarbos (būvdarbu vadītājiem).
- Spēja sniegt konkrētus darba uzdevumus un veikt to izpildes kontroli (būvdarbu vadītājiem).

Galvenie pienākumi:

- Dažādi darbi žoga izbūves procesā: materiālu loģistikas organizēšana t.sk. iekraušana/izkraušana, žoga elementu montāža, lokālu detaļu/elementu stiprināšana, zemes darbi, pagaidu ceļu uzturēšanas nodrošināšana u.tml. (būvdarbu vadītājiem – šo darbu koordinēšana un pārbaude).

Mēs piedāvājam:

- Stabili atalgojumu no 6,00 EUR/h pirms nodokļu nomaksas; būvdarbu vadītājiem – no 8,50 EUR/h pirms nodokļu nomaksas.
- Darbu vieta: Ludzas novads (Zilupes apkārtnē) un/vai Balvu novads (Viļakas apkārtnē).
- Nepieciešamības gadījumā – centralizēts transports no tuvākajām apdzīvotajām vietām līdz konkrētajai darbu zonai.

Pieteikumus lūdzam sūtīt uz e-pastu: diana.rastauska@cka.lv **līdz 16.06.2024.**

Kontaktāruni saziņai: **26311086; 26495439.**

Vakance

Uzņēmums SIA "Harmonize" ar vairāk kā 10 gadu pieredzi mežsaimniecībā, cirsma izstrādē un meža zemju fonda veidošanā **MEKLĒ pārstāvi Latgales reģionā** darbam ar klientiem.

Vēlies pelnīt vairāk?

1000 - 5000 EUR mēnesī, izaugsmes iespējas.

Prasības: B kategorijas tiesības, iepriekšēja pieredze nav obligāta.

Zvani – 27314485!

Pērk

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk meža īpašumus, arī jaunaudzes, izcirtumus un cirsma. **Tālr. 28282021.**

Pērk aitu puiku.
Tālr. 22444105.

Pārdod

Skaldīta malka ar piegādi,
4,5 m³- EUR 250.
Tālr. 29418841.

Skaldīta malka. Cena
40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod lielu garāžu Balvos,
Daugavpils ielā. Tālr. 28866777.

Pārdod motobloka piekabi; zāģi
Husqvarna 254; apzāģētus dēļus.
Tālr. 26360397.

Pārdod griķus.
Tālr. 29197917.

Piedāvājam speciālos audzēšanas jeb stādīšanas maisus ar perlītu, maisos var stādīt zemeņu stādus, gurķus, tomātus, papriku utt. Stādīšanas maisa izmērs: 86 cm garums, 30 cm platums, 12 cm augstums, maisā ir 45 litri.
Tālr. 26436291.

*Kad vakaram tavam neataust
vairs rīts,
Kad mūžības gājiens tev
iezanīts.
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
Patiesa līdzjūtība **Jānim ar
ģimeni, tēvu
ANTONU UČELNIEKU** pēdējā
ceļā pavadot.
Vidomsku ģimene,
Daiņa Poiša ģimene*

*Kas smagāks var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Ka atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.*

(I.Lasmanis)

Esam kopā ar **Jāņa Učelnieka
ģimeni un piederīgajiem** šajās
ciešanās.
Lai tēva **ANTONA UČELNIEKA**
dvēsele atrod mieru Dieva mājoklī.
4.ieejas kaimiņi

*Pierimst soļi, klusē doma,
Neskan mīļā tēva balss,
Tikai klusa sāpe sirdī
Iļģi vēl pēc tevis sauks.*

Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesa līdzjūtība **Velgai Krasovskai
un viņas ģimenei**, no mīļā **TĒVA** uz
mūžu atvadoties.

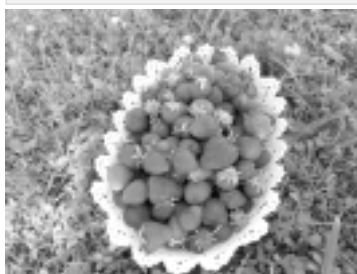
"Joker" Rēzeknes reģiona kolektīvs

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdī saglabāt.*

Izsakām līdzjūtību **Mārtiņam
Učelniekam un piederīgajiem**,
pavadot **ANTONU UČELNIEKU**
mūžības ceļā.
Biedrība "Lazdukalna mednieki"

*Lai tēva mīlestība paliek dzīji sirdī
Par avotu, kur mūžam spēkus
smelt.* (Z.Vijupe)

Izsaku visdziļāko līdzjūtību **Jānim
Učelniekam** ar ģimeni, no **TĒVA**
atvadoties.
Anatolijs Jeromenoks

Piedāvājam bioloģiski pašu
audzētās zemenes, svaigi
salāsīm. Var iegādāties
saimniecībā vai piegādāsim Balvos,
Gulbenē bez maksas.
Tālr. 26436291.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VISUS KAPU
APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 29128325.

Līdzjūtības

*Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.
Izsakām līdzjūtību **Velgai, Jānim,
Mārtiņam ar ģimenēm,
ANTONU UČELNIEKU** pavadot
mūžībā.
Modris, Anna, Marija*

*Ir cilvēka mūžs
Kā dziestoša zvaigzne,
Bet varbūt kā pieneņu pūka.
Nāk pusnakts – to paceļ un
aiznes...
Sērojam un izsakām līdzjūtību
ģimenei, bērniem, mazbērniem,
kad pa saules pielieto taku mūžībā
jāpavada tētis, vectēvs
ANTONS UČELNIEKS.
Krustdēls Valdis ar ģimeni*

*Var mīlots cilvēks aiziet projām,
Sāpes var līdz pašām dziļēm dzelt,
Kas bij skaists, ne mūžam neiet
bojā –
Skaistums paliek, palīdz dzīvi celt.
Izsakām līdzjūtību **Jānim
Učelniekam, TĒVU** mūžībā
pavadot.
Smoļaku un Maslovsku ģimenes*

*Apsedz, Dieviņ, zvaigžņu sagšu,
Klāj mākoņu paladziņu;
Apklusuši tēva soļi,
Dzīves ceļu staigājot.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Jānim
Učelniekam ar ģimeni, TĒVU,
VECTĒTIŅU, VĪRATĒVU** mūžības
ceļā pavadot.
Rasma, Ivars*

*Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc tēva dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.
Vispatiesākie līdzjūtības vārdi
Jānim, Mārtiņam, Velgai,
tēvu **ANTONU UČELNIEKU**
mūžības ceļā pavadot.
Aivars, Anita*

*Vēl siltums paliks, paliks vēl pēc
tevis,
Un atmiņas kā maza saule degs.
(P.Priede)
Izsakām līdzjūtību **Jāņa Učelnieka
ģimenei, TĒVU, VECTĒVU**
mūžības ceļā pavadot.
Anita un Iveta Maginas*

*Mēs mūžu mērojam ar darbu,
Ko krietni paveikt bij' tavs gods.
Ar sirsni un klusu rūpi,
Ko allaž citiem centies dot.
Mūsu līdzjūtība **Marutai Avotiņai ar
ģimeni, BRĀLI** mūžībā pavadot.
Erna, Modriete, Ainārs, Elita,
Ārija, Biruta*

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav rītdienas, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.
(N.Dzirkale)*

Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
palīdz pārvarēt negaidīto sāpju
smagumu **Marutai Avotiņai**, brāli
JĀNI pavadot mūžības ceļā.
Deju kopa "Tonuss" un vadītāja

*Lai tēva mīlestība paliek dzīji sirdī
Par avotu, kur mūžam spēkus
smelt.* (Z.Vijupe)
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Velgai
Krasovskai, TĒVU** mūžības ceļā
pavadot.
SIA "Joker Ltd" kolektīvs

*Trīs saujas vasaras, dzimtenes
vasaras
Dodiet man līdz, kad šī saule riet.
Nevajag nopūtu, nevajag asaru!
Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!
(Ā.Elksne)*

Jāni, Tava māsiņa **IRĒNA** nu
devusies debesu valstībā. Mūžs
viņai nebija rozēm kaisīts... Daudz
smagu dzīves pārbaudījumu
piedzīvots... Bet arī laimes brīži un
prieks par tuviniekiem, viņu
sasniegumiem bija klātesošs. Mūsu
atmiņās viņa paliks skaista sieviete,
ar staltu stāju un dzīvesprieku.
Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds...
Esam kopā ar **Tevi un Taviem
mīļajiem**, mūsu mūžībā pavadot.
Bijušie klasesbiedri Rekasas
vidusskolā

*Mana dvēsele atrod mieru tikai
Dievā, mana pestīšana nāk no Viņa.
(Ps.62:1)*

Šajā skumju brīdī, kad noslēdzies
VALENTĪNAS TOMIŅAS mūža
gājums, mūsu patiesa līdzjūtība
piederīgajiem.
Viļakas evaņģēliski luteriskā
draudze un mācītājs

Dažādi

**Dzīvojam, publisko, ražošanas
un cita lietošanas veida ēku
tehniskā apsekošana saskaņā
ar Latvijas būvnormatīvu
LBN-405-21. Būvekspertize.
Inženiertehniskā izpēte un
konsultācijas,
e-pasts: ukuldis@inbox.lv.
Tālr. 28866777.**

Interesē siens pakaišiem.
Tālr. 26431999.

Veic visa veida kapa vietu
labiekārtošanas darbus, sētiņu
betonēšanu, kapakmeņu
taisnošanu, vietu sakopšanu.
Tālr. 22482411.

No akas līdz mājai iemontē
ūdensvadu, izvada kanalizāciju.
Pieved smilti, granti, šķembas.
Tālr. 25685918.

7.jūnijā "Vaduguns"

redakcija būs

atvērta līdz plkst. 11.40.

aduguns
INDEXSS 3004
IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

**REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI**
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVŠ - T. 29360850
ŽURNĀLISTE S.KARAVOIČIKA - T. 26707934;
A.SOCKA - T. 29378903; M.SPRUDŽĀNE - T. 27832538;
I.TUŠINSKA - T. 27145837; A.LOČMELIS - T. 26665086.
KOREKTORE – S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv
Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
R.KACĒNS
Iespiests SIA
"Poligrāfijas grupa
Mūkusalā", Rīgā,
Mūkusalas 15A
Tirāža – 2070